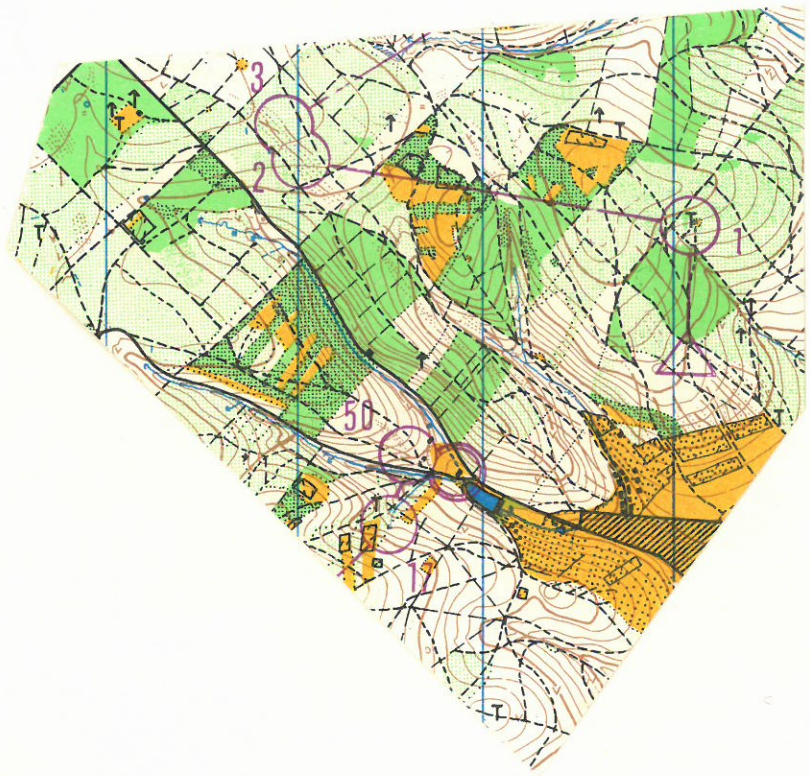

voj. adresář

POČEMKA

**VZORNÁ TJ TESLA BRNO
ODDÍL ORIENTAČNÍHO BĚHU**

O B S A H

- - - - -

		str.
Slovo má předseda TJ	Jaroslav Kaňka	2
Čestná listina 1977		3
Náš oddíl v roce 1977		5
Majstrovstvá ČSSR na dlhej trati	Zdeněk Lenhart	6
Pětidenní v Jičíně	Ladislav Ježek	7
Tatry - letos na legitku	Zdeněk Kolařík	9
O lidu kufrujícím	Jiří Komínek	12
Tatry 1977	Josef Šuler	14
Hungaria Cupa 1977	Zdeněk Kolařík	16
Tesla koncem léta	Pavel Zabloudil	18
Vata	Jan Procházka	21
Tesla ve výsledcích roku 1977		23
Ještě 39 řádků na závěr	Alois Petr	35
Oddílový adresář		36
Sportovní kalendář 1978		37

ooo

Tato publikace neprošla redakční ani jazykovou úpravou.

Jen pro vnitřní potřebu!

Nákladem 100 výtisků vydal oddíl orientačního běhu Vz TJ Tesla Brno.

ooo

Soudružky a soudruzi,

v naší společnosti se s prohlubováním jejího socialistického charakteru a s rozmachem vědecko-technického rozvoje postupně rozšiřuje a uplatňuje názor o prospěšnosti tělesné výchovy a sportu pro budování i obranu naší socialistické vlasti.

Naše Vzorná TJ a jednotliví funkcionáři i celý cvičitelský sbor vyvinuli v tomto roce nemalé úsilí k tomu, aby náš podíl byl vysoce aktivní, aby odpovídal poslání naší společenské organizace.

Tento rok byl rokem široké aktivity na počest 60. výročí VRSR - rokem rozsáhlého závazkového hnutí. Všechny naše oddíly a odbory i členové sekretariátu - prostě celá naše jednota přijala na počest 60. výročí VRSR hodnotné závazky. Přijatými závazky projeví naši sportovci, cvičitelé, trenéři a funkcionáři velikou snahu přispět ke splnění náročných plánů činnosti na rok 1977, prosazovat cílevědomou a kvalitní práci v tělovýchovném procesu. Naše závazky se podařilo nejen splnit, ale daleko překročit.

Základním úkolem ke konci každého roku je především provést kritickou a všestrannou analýzu dosažených výsledků, posoudit jak se podařilo realizovat závěry výroční členské schůze oddílu /odboru/ i závěry výroční konference jednoty. Na základě tohoto hodnocení přesně určit další postup a na všech stupních připravit kvalitní a konkrétní náročné plány činnosti. V tomto období půjde také o kvalitní návrhy a zvolení nových členů do výborů odborů, oddílů i TJ a tím si vytvořit správné předpoklady pro splnění ještě náročnějších úkolů.

Rok 1978 bude významný pro naši organizaci při naplňování linie XV. sjezdu KSČ. Rok 1978 bude rokem sjezdů ČSTV. Celé předsjezdové období bude nejvhodnější příležitostí získat přesnější odpovědi na řešení základních rozhodujících úkolů ČSTV. Půjde hlavně o to, aby co nejširší okruh členů, ale také naše široká veřejnost se seznámila se současným stavem a hlavně s úkoly další etapy, aby se otázky rozvoje tělesné výchovy neřešily jen u nás, ale jako společný úkol celé socialistické společnosti. Velmi důležité je, aby se úkoly řešily hlavně komplexně v celé široké souvislosti podmínek i možností, které jsou konec konců vždy rozhodující. Půjde také o to, vytvořit široký prostor pro uplatnění iniciativy našich členů ať jsou na jakémkoliv místě.

Jsem přesvědčen, že celé předsjezdové, ale i posjezdové, období zajistíme tak, abychom přispěli ke splnění hesla: "Splněním závěrů XV. sjezdu KSČ za další rozvoj socialistické tělesné výchovy."

Jaroslav Kaňka
předseda Vz TJ Tesla Brno

Čestná listina 1977

Nejlepší sportovci oddílu

1. Kuchařová Ada
Novotný Radek
2. Huďečková Mirka
3. Hlaváč Jiří

Přeborníci TJ

Řádková Věra
a Huďečková Mirka

Kopor Petr

Přeborníci Brna

D 13 Machová Pavla
D 15 Hlaváčová Jana
D 17 Láníčková Eva
D 19 Kuchařová Ada

M 10 Mach Radek
M 13 Pospíšek Jan
M 15 Hlaváč Jiří
M 17 Novotný Radek
M 19 Šebesta Vlastislav

Přeborníci Jihomoravského kraje

denní:

D 15 Hlaváčová Jana
D 19 Kuchařová Ada

M 10 Brlica Pavel
M 15 Hlaváč Jiří
M 17 Novotný Radek

štafeta dorostenek - Láníčková Eva

Machová Pavla
Hlaváčová Jana

štafeta žen -

Řádková Věra
Kuchařová Ada
Huďečková Mirka

štafeta dorostenců - Pospíšek Zbyněk

Hlaváč Jiří
Novotný Radek

noční:

D 17 Láníčková Eva

M 15 Kopor Petr
M 17 Novotný Radek

lyžařský:

D 13 Hlaváčová Jana
D 15 Dvořáková Saša
D 19 Kuchařová Ada
D 21 Huďečková Mirka

M 15 Hlaváč Jiří
M 17 Šuler Josef
M 19 Šebesta Vlastislav

štafeta žen -

Havelková Jitka
Kuchařová Ada
Huďečková Mirka

štafeta dorostenců - Kopor Petr

Pospíšek Jan
Novotný Radek

Vítězové Českého žebříčku

M 10 Brlica Pavel

M 17 Novotný Radek

pokračování Čestné listiny 1977

Přeborníci ČSR

denní:

D 15 Hlaváčová Jana M 15 Hlaváč Jiří
M 17 Novotný Radek
štafeta žen - Řádková Věra
Hudečková Mirka
Kuchařová Ada
štafeta dorostenců - Pospíšek Zbyněk
Hlaváč Jiří
Novotný Radek

noční:

D 19 Kuchařová Ada M 17 Novotný Radek

lyžařský:

D 19 Kuchařová Ada M 15 Hlaváč Jiří
M 17 Novotný Radek
štafeta dorostenců - Kopor Petr
Hlaváč Jiří
Novotný Radek

družstva:

dorost - Hlaváčová Jana
Láníčková Eva
Straková Marcela
Hlaváč Jiří
Kopor Petr
Hanák Rostislav
Novotný Radek
Pospíšek Zbyněk
Šuler Josef
trenéři - Dobruše Novotná a
Ing. Alois Petr

dospělí - Kuchařová Ada
Hudečková Mirka
Řádková Věra
Havelková Jitka
Šebesta Vlastislav
Sedláček Jan
Kolařík Zdeněk
Komínek Jiří
Zabloudil Pavel
Sponar Jan
Procházka Jan
Ptáček Ladislav
trenéři - Dobruše Novotná a
Ing. Pavel Zabloudil

Přeborníci a Mistři ČSSR

denní:

D 15 Hlaváčová Jana M 17 Novotný Radek
D 19 Kuchařová Ada
štafeta žen - Řádková Věra
Hudečková Mirka
Kuchařová Ada

noční:

D 19 Kuchařová Ada M 15 Hlaváč Jiří

lyžařský:

M 15 Hlaváč Jiří M 17 Novotný Radek

Náš oddíl v roce 1977

"Tesla Brno dospěla letošním šampionátem k suverénnímu postavení mezi všemi oddíly v ČSSR. Tým, jehož velká hodnota je v tom, že je tvořen vlastními odchovanci, "vypiplanými" od prvních orientačních krůčků cílevědomě pod vedením Ing. Aloise Petra a Dobry Novotné, dospěl ke své zralosti; řadu závodníků zde sledujeme na stupních vítězů již od žákovských a dorosteneckých kategorií."

Zpravodaj Svazu OB ČÚV ČSTV č. 4/77

- bylo nás 52 /z toho 11 žáků, 12 dorostenců, 29 dospělých/
- získali jsme celkem 51 mistrovských a přebornických titulů, z toho:
 - 9 titulů Přeborník Brna
 - 19 titulů Přeborník Jihomoravského kraje
 - 14 titulů Přeborník ČSR
 - 9 titulů Přeborník nebo Mistr ČSSR
- získali jsme 14 I. VT /I. VTM/
- treninkový proces zajišťovali 4 trenéři
- zvítězili jsme v I. NL dorostu i I. NL dospělých
- uspořádali jsme 5 orientačních závodů, ve kterých soutěžilo 2.300 závodníků
- v oddíle máme 19 rozhodčích, z toho:
 - 4 ústřední rozhodčí
 - 3 rozhodčí I. třídy
 - 2 rozhodčí II. třídy
 - 10 rozhodčích III. třídy
- do reprezentačního družstva ČSSR žen byly zařazeny 2 závodnice, do juniorského družstva 2 závodníci
- členové oddílu odpracovali na brigádách, při tvorbě map i přípravě závodů celkem 3.150 hodin
- 27 členů splnilo podmínky Odznaku zdatnosti
- vydali jsme 2 nové mapy pro orientační běh
- soutěžili jsme o titul "Vzorný kolektiv" I. stupně

Majstrovstvá ČSSR na dlhej trati
 aneb
je to vůbec možné?

Je dobrým zvykem napřed pochválit. Tedy kvalita tisku obou použitých map byla perfektní. Opravdu.

Také jsme až zvyklí brát na slovenské závody mírnější měřítka. Tento však nevypadal ani jako Prebor Zabudnutej Lehoty.

Rozpisy rozesílané podle prastarého adresáře, mnohé oddíly je vůbec nedostaly. Závodníky podle rozpisu přihlašují STK národních svazů, česká STK však chce od oddílů kopii přihlášky, aby provedla výběr, ale jeho výsledek nikdo neví... Sraz byl sice večer, ale večere do stravného nepatří. Vem ji čert, stejně jako chybějící "vankúšiky" na postelích. Shromaždiště sestávalo z rozmoklé výkresové čtvrtky a dvou přečpaných autobusů v beznadějně pustém lese, startovní ohrady "smiete len po ohník", mapy bez mapníků, popisy samé "K" a závorky, přejemné kontroly na úpatí jednometrových kupiček s popisem na dva řádky opentlené na stromě do výše dvou metrů jako maják na Trafalgaru, pouze dvě občerstvovačky, navíc v popisech neoznačené, první až po dlouhých 12 km, na nich jen ledová kyselá voda /ach kde jen zůstaly přebohaté stoly jindřichohradecké?/, žádné jídlo, žádná možnost vlastních balíčků. Kdo zvolil postup spodemoplocenky, tak o pití vzdálené 10 m opačným směrem ani nezavadil. Trať byla krátká /to však lze odpustit, Kačor běhá opravdu nepředvídatelně rychle/, mnoho starých a již před lety vyzkoušených kontrol a postupů, přesně na hlavu postavený průběh obtížnosti - střed po rovině a lehký, závěr v nehorázných kopcích. V cíli opět jen širé nebe, žádné mytí, čaje jen dvě deci a další za dvoukorunáčku, vyhlašování vítězů bez jejich účasti u bufetových stolků, žádné diplomy či medaile...

Kde jsou posvátné chvíle vyhlašování MISTRŮ ve vznešeném prostředí jeskynního dómu s hudebním podbarvením, kam zmizela úcta k výkonu všech, kteří v tom psím počasí maratónskou trať absolvovali? Vždyť diplom stojí jen šesták. - Pardon, navíc právě trochu té úcty.

V roce 1974 se některým na bratislavském M-ČSSR zdálo, že se to už víc odfláknout nedá. A vida, dá!

Jako každý názor je i tento jistě velmi subjektivní. Pocho-pitelně.

Zdeněk Lenhart

Pětidenní v Jičíně

Jednoho deštivého srpnového rána se nás sešlo 11 Tesláků a 1 Jim na autobusovém nádraží v Brně s touhou podívat se do ráje. Do Českého samozřejmě, vždyť jsme Moraváci. Jinolické rybníky jsme bezpečně našli, avšak jisté potíže činilo rozeznat, co je rybník a co tábořiště po dlouhotrvajících lijácích. Během prezentace jsme se dozvěděli od Albrechta, že Špindlerovská přehraďa praská ve švech a odborníci vypočítali, že kdyby se protrhla, tak smete Vrchlabí vlna 12 m vysoká. Potěšení tím, že zde se nám nic takového nemůže stát, šli jsme pátrat, zda na nás na tábořišti mezi loužemi a blátem nezbyl nějaký suchý flek. Pochopitelně nezbyl a mírný deštík nás pobídl do rychlé stavby stanů.

A již se blíží 15 hod. - čas 000. Nový mezinárodní popis kontrol /safra egyptské hieroglyfy se asi četli hůř než latinka/ - a vypadá to, že popis se dozvíme, až kontrolu najdeme. Naštěstí je tu Dobra již znalá tajů tohoto písma a tak za chvíli vyrážíme připraveni na start. Mapa desítka, plachta, trať namotaná v těsném okolí tábořiště, terén obvyklý, jen na vršku pár skalních věžiček. Bohužel lidé si i Český ráj "polidšťují" a tak je v každé druhé rýze smetiště. Jedno uklouznutí mě tak stálo rozříznutou ruku od střepu.

2. den. První milé překvapení nás čekalo hned ráno - sluníčko a obloha bez mráčku. Už to ve stanech nevypadá jako u vodníků a nálada stoupla o 100 %. A tedy hned na obhlídku okolí. Na tábořišti byla dobrá polovina orientáků, zbytek vesměs západní majitelé jaguárů /těch z PVC/. Do Prachova trvá cesta čtvrt hodiny přes včerejší závodní prostor. Někteří lační krás naši vlasti zamířili do Prachovských skal, ti rozumější využili zdejší osvěžovnu a doplnili zásoby.

Odpoledne nás čeká Kančí zoubek u hezkého rybníka už s pravým Jičínským skalnatým terénem. Pěkné skalní věže, průrvy ve skalních stěnách, zašité kontroly, krásný borový les, spousta písku. A v okolí kontrol fůra skalek a kamenů. Jak poznat, co se z toho dá zachytit na mapu a co tam asi nebude? Běželo se mi krásně, jenom předposlední kontrola mi jaksi vycházela právě do stanu kuchyně pionýrského tábora. Vysvětlení - kontrola byla o údolíčko vedle a ten tábor tam v době mapování ještě nebyl.

Ve slušném vedru koupaliště láká a tak přes notně studencu vodu se v něm čvachtá spousta orientáků. Rázná paní plavčice se ihned pustí do každého, kdo se chce v rybníku mýt, ny to jsou umývárky. Avšak její kvalifikace ve znalosti řečí je nedostatečná, takže Maďari ji vůbec neregistrují.

3. den. Vítá nás hrad Kost a u něho rybníky s kvetoucí vodou, kde je start a cíl. Opět trochu jiný terén, skalek méně, zato podrost a větve prověřují fyzičku.

Večer sedíme u ohníčku, Aťa vypráví o úkladech, které připravují profesori mladým JUC /kandidatus kliček právnických/. A jistě závidí žákům Kopitovi a Mňoukovi, kteří dokázali rafinovaně mučit třídního učitele dokonce před celou vesnicí a ještě za to dostali pochvalu od ředitele školy za vzorné provedení divadelní hry Lidožrouti ze Zambezi. /Kopyto a Mňouk byl zde pravidelný večerníček Teslácké mládeže./

4. den. Jedeme hned zrána přes celý Český ráj až k Drábovně. Terén je zatím nejdívočejší, trať celá vedená podél skalních stěn na okraji náhorní plošiny. Hned za startem měly hnízdo divoké včely, avšak startér Vávra nás ubezpečil, že jsou cvičeny jen

na Pražáky. Skulinama mezi stěnami, dírama a okny ve skalách - všude vedly cesty ke kontrolám a kdekdo by nepohrdl lanem a horolezeckými zkušenostmi /to ovšem neplatí o různých jedincích, co lozí v Tatrách trojky a uvažují o vyšších stupních obtížnosti, samozřejmě bez lana/.

Měl jsem možnost ohodnotit jak je měkký písek pod jednou stěnou, kde jsem při sbíhání zakopl o kořeny stromu. Já jsem spadl jako do peřiny, nikoli však má buzola - naštěstí až za předposlední kontrolou. Takže z cíle jsem ihned pokračoval k místnímu koupališti. Byli i tací, co váhali zda se v něm vykoupu nebo ušpiní. Pro mne /a mnoho dalších/ bylo váhání zbytečné.

Den poslední. Startovní horečka od ranních hodin, bčží se handicapově, cíl je přímo u tábořiště, tedy bude vzrůšo. Počet obyvatel Jinolického kempu díky slunečné neděli podstatně vzrostl a hodně z nich kouká, co se to děje, kdo se to honí v tom večru.

Mapa Prachov, skalky, věžičky, šutry, stěny v bohatém výběru. Teslácká mládež se činila a posbírala několik medailí s Rumcajsem. Petr Kopor již naznačil stoupající formu, která vyvrcholila na největším závodě sezony 30.10.1977. Mně ovšem vedoucí závodníci M 21 již podstatně utekli, takže jsem startoval až v poledne. Dobu na závod jsem měl ostře limitovanou, neboť ve 14 hodin bylo zapotřebí jít na vlak /další přijíždí do Brna až zítra/.

A je zde cesta domů. Zjišťujeme, že při hustotě 10 cestujících na 1 m² v rychlíku je cestování poslabší. To nás přimělo k upuštění od zvyklostí Tesly a přesunuli jsme se z předposledního nabitého vozu do poloprázdného druhého za lokomotivou.

A Brno, a konec. Bylo to prima. Český ráji, za rok nashledanou!

Laďa Ježek

Tatry - letos na legítku

Od dob, kdy jsme ve slavné sestavě absolvovali v Bulharsku Rilú, stále doufám, že se mi někdy někde na této zemi podaří překonat můj výškový rekord. Zatím se to nedaří a tak na ten vysněný "Himaláj" aspoň každý rok trénuji. Loni Jeseníky, letos opět Tatry. Letošní odjezd do Tater byl částečně komplikován třídenními v Kroměříži a bylo tedy ještě chvíli před odjezdem otázkou, v jaké sestavě pojedeme. Obvyklá napínavá hra, kdo vlak chytí a kdo ne, vrcholí příchodem velkého Jima s ještě větším batohem. Po úvodním ohledání se rozdělujeme na dvojice po celém vlaku, který je absolutně nabitý. Opakovaný vtíp přestává být vtípem, opouštíme tedy s Jimem Radka a Zbyňála, kteří se rozkládají do uličky. Poslední vagony jedou jen do Bohumína a to je pro nás šance. Zde se necháváme vzbudit, hodinu stojíme a v Trinci máme fleky. Je barevno a veselo. Spánek střídáme pozorováním prostoduchého chování cikánské dvojice a proto ráno s výhledem na Tatry a popradským nádražím je pro nás vysvobozením.

Po potížích s místní šalinkou jsme vyklopeni v Tatranské Lomnici. Jedni nakupují, druzí se raději hádají zda nakupovat nebo ne. Cesta do kempu nás uklidňuje a stav tohoto mezinárodního tábořiště nás přímo zmrazuje. Přesto zůstáváme. Vhodný plac nacházíme dost brzy a když se Věře podaří postavit stan, který obdivoval Aťa již v německém Šou před třemi roky, vzniká spor o to co dál. Já navrhuji upadnout do bezvědomí, opozici tvoří Jiří s výšlapem někam. Jiřího návrh - na Brnčálku a potom se uvidí - je přece jen trochu z ruky a tak se zkušenější část, která dobře ví, že první den se nejlíp člověk zničí, přiklání k mému protinávruhu na koupání a opalování u Bílé vody. Zapomněl jsem poznamenat, že je modré pondělí. Opravdu modré a nádherné. Po mléčné snídani se rozkládáme u Bílé vody. Věra téměř okamžitě usíná, já, Jim a Radek si hrajeme jako malí kluci. Stavíme přehradu a lesem pouštíme nový potok, později se však přidáváme k Věře. Cípoledne budím celou sestavu a jde se do Lomnice večer. V jídelně srdnatě bojujeme o to, kolik čepovat piva. Vyhráváme, dostávám asi půl čísla nad čárku. Do kempu jezdí autobus a tak první den končí spokojeným zjištěním, že se v tom stanu dá i spát a že se Jiřímu podařilo zničit dva členy své výpravy. Fakt, že ty otlačené nohy odnese Jiřího kamarád skoro nemocenskou, to snad ani on nechtěl.

Abychom se sněd nespálili, tak se nám počasí trochu změnilo. Dole je sice ještě solidně, ale už při nástupu k Teryně se ukazuje, že to dne s nebudeme mít s Ľadovým štítem vůbec lehké. Na Teryně padá mlha a výstup k Ľadové priehybě se stává hrou na slepou bábu. Systémem čekání na díru v mlze se dostáváme až ke strmému pásmu sněhu, nad kterým se dáva tušit ještě strmější stěna. Po několika pokusech prorazit přes sních začíná ke všemu pršet a tak se i extrémisté dávají celkem pokojně na ústup zpět k Teryně. Podle pozdějších pozorování stačilo sejít kousek níž a . . . , ale to je jedno. Toho dne už nikdo neměl moc chuti něco podnikat a tak končíme opět v Lomnici na večeri.

Chceme ukázat Tatram zač je toho loket a tak je ujednáno, že padne jejich nejvyšší vrchol. Gerlach je snem mnohých z naší výpravy a nikdo tedy nedbá na to, že je dnes třetí - krizový den. Úvodem malý závod, kdo dřív na Slezském domě. Vyhrává trasa přímo ze Smokovce. Šalinkou na Hrebienk a odtud pěšky má ztrátu asi pětáctýřicet minut. Až na Zbyňála, který si spo-

kojeně padá do výtoku z Kvetnicového plesa se všichni ženou nahoru, aby utloukli svými legitkami s razítkem podezřelou červenou bundu. Jde zřejmě o zbloudilého turistu a můžeme tedy v klidu pokračovat nahoru. Komínkovi se nelíbí schůdná cesta, ale to je již o něm dobře známo. Až do sedla nad Kotlom jdeme všechno pohodlně. Kdo to zná, ten ví, že teprve pod Čertovým chrbátom začíná zajímavá cesta. Několik zaručeně pravých prvovýstupů nás v mlze dovádí k cíli. Zde jako za odměnu nádherný výhled a slabší svačinka. Jiří vede jednu skupinu na Zadný Gerlach, Batizovský štít atd. Druhá část sestupuje za příjemného slunečného počasí Batizovskou prubou a po několika vtípech o mrtvých na exponovaném místě se ocitá u největší překážky dnešního dne - asi desetimetrovým pruhem sněhu. Šeba s Pepou předvádí lyžování, zato některé naše ženy v téměř smrtelných křečích zuby nehty bojují s vlastním strachem. To, že nakonec vznikla opravdu horká chvíle, je vina spíš toho strachu než kousku sněhu. Vše je za námi; byli jsme na nejvyšším místě republiky, zanažovali jsme si u Batizovského plesa se skvostně průhlednou vodou plnou plechovek a potom velká drncavá do Vyšných Hágů. Po příchodu do kempu se někteří z německé kolonie kolem našich stanů snaží navázat styky, jsou však odrazení mou perfektní neznalostí jejich slangu. Kontakt se snaží navázat také paní od pokladny, ta se však setkává s nepochopením všeobecným. Jiří se vrací tradičně potmě a šušká se něco o zítřejší akci.

To nás však zajímá až ráno. Nadšení moc nejsme, ale počasí je docela slušné a chvílemi je vidět i Lomničák, kam chtějí někteří dorazit. Náladu zvyšuje opět závod, kdo dřív. Na Svišťovce vyhrává mančaft vedený Jimem asi o půl hodiny. Jejich trasa - z Matliárů pěšky na Štart, odtud lanovkou na Skalnaté a dál pěšky. Pěší túra pod vedením Jiřího tentokrát prohrála. Na Svišťovku pěšky je to přece jen trochu dlouhé. Nahoru se nám moc nechce, ale rozhléd z Kežmarské kopy nám spravuje náladu. Při pohledu dolů k Brnčálce nám ještě běhá mráz po zádech, ale vnitřní boj zda dolů a na Lomničák a nebo nahoru na Kežmarský štít rozhoduje Věra, jako jediná žena ve výpravě, která touží po německém žebříku. Počáteční opatrnost vzhledem k padajícímu kamení se opět mění v soutěž o nejobtížnější sestup a některým borcům se daří špičkové výkony, při kterých nemohou ani nahoru ani dolů. Kamení lítá jako divé a na Brnčálce by měli pro dnešek vydat zákaz vycházení. Těsně nad skalním prahem přelézt přes sníh a po žebříku nahoru. Nová sprška kamení a jsme na horní příčce. Méně záživnou část sestupů a výstupů až k Ušaté veži vyplňuje krásný výhled do Malé a Velké zmrzlé doliny. Obzvláště hřbet Pyšného štítu má něco do sebe. Dalo by se říct, že nejnebezpečnější místo celého dne je přechod začátku štěrbiny mezi Ušatou vežou a Meděnými lávkami. Toto místo padá strmě k Velké zmrzlé a je vyplněno starým zmrzlým sněhem. Na první Meděné lávce oběd a pak vzhůru. Podle odpadků se dá poznat, že se blíží vrchol. Obecenstvo na vrcholu nás zklamalo. Sice civí jak se po jednom noříme z husté mlhy, ale vůbec nereaguje na naše poznámky ve stylu: "Lena jsme nechal pod zábradlím" a podobně. Mlha se na vrcholu skoro vůbec nerozestupuje a proto rychle dolů. Jiří, Radek a Jim se opět pokouší odněkud spadnout, my se bavíme na Skalnatém plese pohledem na frontu na lanovky. Jdeme dolů pěšky a bylo to dost utrpení. Nélada je na bodu mrazu. Nespravuje to ani pořádná ve-

čeře a ke všemu se objevují i nějaké zdravotní potíže. Toho dne jdeme spát s nadějí v lepší zítřek.

Ráno není o nic lepší večera. Necháváme s Věrou odejít ostatní směrem k Rysům a sami spíme dál. V devět uznáváme, že toho bylo dost a tak narvaným busem do Lomnice. Na autobusovém nádraží se perou dvě trasy o naši přízeň. Kdo přijede dřív, ten vyhrává. Autobus na Smokovec by znamenal Prostředný hrot, opačným směrem Belanské Tatry. Vyhrává místní doprava ze Smokovce, ale podle všech slovenských zvyklostí jede do Javoriny. V Tatranské kotlině tedy vyseďat. Děláme menší nákupy a potom mažem vzhůru. Už na Faizově polaně cítím, že jít ze závodů rovnou do Tater byla holá nerozvážnost, u Skalných Vrat jsem grogy a Věra stále drží tempo. Náladu vylepšuje počasí - nad námi slunko, nad Vysokými Tatrami mraky. Podle pozdějších přiznání kluků i místy déšť. Kolem Skalných Vrat nám Belanky ukazují snad všechny krásné kytky, které mají v čele s lilií zlatohlavou. Němci si ji fotografují a vesele zkracují chodníky, což učí i úplně malé caparty. Procházku po hřebenu vyplňuje jeden oseklej kamzík a nad Kopským sedlem výhled na polské kopečky. Je chuť na čaj, k našemu zklamání je však Kežmarská chata vyhořelá. Zbývá tedy jen sprint do Lomnice. Časový limit na zavření jídelny je splněn a jako cílovou prémie zakupujeme placatku rumu. Nejsme žádní ožraní, máme průjem. Můžeme vřele doporučit, potíže si daly pět dní pohov. Rum působí také působí dobře na zlepšení nálady a tak naše večere, lečo v leče před stanem přímo z konzervy, je šokem pro okolní Němce s perfektním nádobím, stoly, židličkami, zástěnami proti čumilům, větráky a snad i splachovacím záchodem. Zdravotní potíže se po dnešku opět zhoršily, rozhodujeme se tedy ukončit místní pobyt o něco dřív.

Ráno s dopravou trochu riskujeme, nakonec se vše daří a na Štrbském plese si i sedáme v docela narvaném autobuse na Brno. V době kdy ostatní nasedají v Popradě do vlaku jsme my už v Brně. Tatry jsou opravdu náročné, je to zlom sezony a zde se rozhoduje o tom, kdo bude v její další části úspěšný a kdo prohraje. K těm druhým patří například Šeba, který několikrát navrhoval výklus. Bohužel dal na většinu a nikam neodbíhal. Tím zřejmě narušil náročný tréninkový plán, který mířil k vrcholu sezony - oddílovému přeboru. Je smutné, že vlastně kvůli nám prohrál závod, pro který obětoval i účast na mistrovství ČSR a ČSSR. Jenže to sem nepatří, tréninkové plány a tréninková morálka je věc jiných. Pro příští rok se proslýchá něco o přípravě v Alpách nebo v Norsku. Necháme se tedy překvapit.

Zdeněk Kolařík

O lidu kufrujícím /dokončení z loňska/

Není kufr jako kufr. To je věc dostatečně známá, ostatně jsem se v tom směru dostatečně vyřádl loni. Na jeden a velký jsem ale přece jen zapomněl. Stal se mně a zabloudil jsem mezi atlety.

To bylo tak. Když jsem už téměř rok sloužil své vlasti, zastavil mě můj nejbližší nadřízený poddůstojník a takto mě vlídně oslovil: "Pocem, ty seš ten co v přijímaču dobře běhál, tak se budeš zítra ve tři hlásit na Dukle, běhá se tam patnáctistovka." Chtěl jsem namítat ledacos /k čemu se ještě dostanu později/, ale rozkaz je rozkaz. Nakonec, pomyslel jsem si, takových vojenských závodů zvládnu i při špatné náladě lo za odpoledne a to ještě jen po levé zadní noze. Aspoň mně nebude v neděli odpoledne v kasárnách nikdo hledat. A tak jsem se nijak nezdržoval s vycházkovým oděvem a jen tak v tepláčkách jsem přiskočil plot a hurá na stadion. Trochu mě překvapilo, že je téměř zaplněn; že se tolik lidí o mém startu dozví, jsem přece jen nečekal. Vysvětlení bylo prosté, hrála se tam fotbalová II. liga Dukla Písek proti někomu. Právě jsem nasazoval k obratu o 180°, když mě oslovil pán s červenou páskou na rukávě a přel si vědět co si přeju já. Vylíčil jsem mu jak jsem byl oklamán a stručně jsem s ním pojednal o nespolehlivosti vojenských úřadů. "Ale o tom já moc dobře vím, řekl ten dobrý muž, to se běží o přestávce a ta je za chvíli, ještě to stihneš." A toto řka vtáhl mě přes můj odpor /chtěl jsem být skromný/ dovnitř. Za chvíli přestávka opravdu začala a já spolu s ostatními vběhl na dráhu. Hned na to se ozvala salva smíchu - to vítalo obecenstvo mé soupeře. Měli totiž skoro všichni tepláky popsané nápisy jako Dukla Tábor, Dukla Praha a pod., jako to někdy nosívali děti, které si ještě nepamatují svou adresu. Kromě toho tyto tepláky, jakož i trička, trenýrky a tretry byly nejrozličnějších barev s pruhy vodorovnými, svislými a šikmými takže vypadali trochu jako uprchlí z operety, což zřejmě vyniklo až ve srovnání s mým jednoduchým oblečením. Ale jinak to atleti byli dobří a posměch si nezasloužili. Naproti tomu moje oblečení bylo velmi prosté i když nepostrádalo jisté malebnosti. Oděn jsem byl do tepláků, jenom rok před tím nových, bohužel útrapy vojenského života na nich zanechaly jisté stopy. Časem se trochu vytáhly a musel jsem je tedy zkrátit. Učinil jsem tak odborně utržením, což se mi podařilo velmi přesně, ale jen u jedné nohavice. U druhé látka povolila až pod kolenem. Navíc moji kamarádi, buď proto, že to vyhovovalo jejich estetickému citění, nebo z nějakého jiného důvodu, který neznám, roztrhali jejich konce do nudliček, jaké s oblibou nosí černošské tanečnice kolem pasu. A protože při této úpravě vzala za své guma v pase, nosil jsem je na jedné šli čili kšandě velmi dovedně zhotovené z kusu provázku. Díry na nich byly hlavně za účelem větrání a možno říct, že to bylo větrání velmi účinné. Tričko bylo mnohem pěknější a svítilo ze všech stran. Zepředu novotou a ze zadu z důvodů jiných. Vypadalo to skoro jako bych byl vojínem nestatečným, totiž jako bych byl na útěku zasažen projektilem nějaké větší ráže /asi tak raketou/. Dlužno poznamenat, že k této díře jsem přišel za mnohem prozaičtější i když méně dramatických okolností. Snažil jsem se tento drobný nedostatek zamaskovat jak to jenom šlo, ale tamní stadion je konstruován tak nešťastně, že k určité části obecenstva jsem byl vždycky otočen zády. Obvyčejně jsem chodil bos /lékaři to doporučují/, ale pro tento den vypůjčil jsem si kedsy. Byly zelené, vojenské a maličko větší,

takže se jim špičky zvedaly nahoru což, jak každý ví, bylo odjakživa znakem vznešenosti. Zpočátku jsem nevěděl proč mě většina přítomných diváků považuje za jasného favorita /zaslechl jsem výkřiky jako "No, ty to určitě vyhraješ" a pod./, ale pak jsem se rozhlédl po soupeřích a bylo mně rázem jasno. Většina ostatních běžců působila ve srovnání se mnou dojmem vychrtlým a podvyživeným, ba byla obava zda tak dlouhou trať vydrží. Jinak se totiž nedaly vysvětlit pohledy pořadatelů, kteří hleděli směrem k mým soupeřům a pak potřásající hlavami ke mně jako by říkali - "Což o tebe, starý brachu, strach nemáme, ty vydržíš, ale co ti ostatní?". Naopak moje postava byla přímo klasickým příkladem důstojnosti a majestátu o zásobách energie ani nemluvě. A pak už přišel povel svlékat a objevila se poslední část mého úboru. Vojenské trenýrky. Pro ty kdož byli na vojně je tento termín dostatečně jasný, pro nevojáky vysvětlení. Je to kus oděvu barvy neurčitě zelené, od pasu dolů se povlovně rozšiřující a až ve výši kolen dosahující rozměrů za něž by se nemusel stydět žádný šlechtic na dvoře císaře Rudolfa. Svojí délkou je pak nemůže předstihnout nic, leda snad tkanička, kterou byly v pase svázané a která se mně při běhu velmi půvabně /to při vši své skromnosti říct musím/ ovíjela kolem nohou. Sympatie k mé osobě ihned vzrostly. Bylo až dojemné slyšet jak mě zcela neznámí lidé nabízejí jehlu a nit a jiní mě upozorňují, abych nezakopl o tkaničku nebo si nepřišlápl trenýrky a nepřipravil se tak o téměř jisté vítězství. A pak už se odstartovalo. Tedy, závod jsem nevyhrál. Důvody pro to byly dva. Za prvé jsem spotřeboval mnoho sil a času přemýšlením co se to vlastně běží. Původně byla řeč o patnáctistovce, ale tempem, kterým jsme vyrazili, během normálně stovku a za druhé, jak už bylo řečeno, vynikal jsem mezi ostatními závodníky svou svalnatou postavou. Byla to celkem dvanáctka úplně nových svalů umístěných především na přední části těla. Měl jsem to spočítáno tak, že budu neustále trochu přepadávat dopředu, nohy se budou muset přizpůsobit a tím se rychlost běhu značně zvýší. Rovněž jsem hodně spoléhal na svůj skoro roční odpočinek, ale obě dvě věci nějak nefungovaly. Kde byla chyba nevím. Do cíle dobíhal jsem asi půl kola za vítězem. Přes to jsem ale finišoval ze všech sil. Jednak jsem nechtěl zklamat obecenstvo, které mě vítalo jako olympijského vítěze a jednak jsem dobře věděl, že dva z těch krásných atletů běží ještě za mnou. A tak, třebaže se mně chtělo v cíli ze všeho nejvíc lehnout si na zem a hnedka umřít, na chvíli jsem to odložil a hrdě se otočil s pravíci napřaženou k přijímání gratulací. A tehdy jsem trochu zesmutněl, protože oba dva za mými zády hanebně vzdali. A tak mně nakonec zbyla jen útěcha, že vítěz běžel pod čtyři minuty a že na vojně byli odjakživa ti vzornější vzadu. A protože obecenstvo mně neustále věnovalo pozornost, ba zdálo se mi, že mě chce odnést na ramenu, velice nenápadně jsem se ztratil. Tak tedy skončilo moje první vystoupení na atletické dráze. Dá se říct, že úspěšně. Přesto jsem nebyl zcela spokojen. Co z tebe bude? tázal jsem se sám sebe, jenom po ovacích a potlesku budeš bažit. Ne, když už sport tak takový, který je méně nápadný. A tak se časem také stalo.

Tatry 1977

I tento rok, jako už každoročně, vyrazila hrstka Tesláků zdolat nové štíty a vrcholy do Vysokých Tater. Obsazení typické: Radek, Šeba, Jiří, Mladej, Věra, Peťa Uhmán a Jim; netypické: já, Zbyňa, Milan - Jiřího kamarád, Radka, Eva a Hana. Ráno ve vlaku nás zastihuje plné sil a odhodlání. Počasí přeje - zoncna celej den a bez mráčku. Proto rychle dorážíme do Tatrance a rychle stavíme stany. Před polednem vyrážíme. Před Matliarami je nás 11, za jen 7. Jim s Radkem jdou prý radši "koupat" nohy v potoce. Mizi i Mladej s Věrou. Na jejich slova "však počkejte, po třech dnech toho budete mít dost" neragujeme. Vyrážíme směr Brnčálka. Já se Šebinem jdeme do čela a na Brnčálce čekáme hodinu na další. Peťa se s dívkami vrací, my jdeme dále. Spolu se Šebinem bereme Jastriabu vežu obchvatem, Jiří, Zbyňa a Milan lezou přímo. Na vrcholu nám Jiří ukazuje kudy jsme měli jít. Byla to cesta dosti hrubá /musím podotknout, že jí lezla i p. Novotná/. Dále zjišťují, že každý velký kámen nemusí tak pevně držet. Při cestě zpět nám Šeba koupelí v Červeném plese dokazuje, že pochází z rodiny otužilců. Ke stanům dorážíme pěkně pozdě.

Probouzíme se do zataženého rána. Los padl na Ladový štít. Na Hrebienku je zataženo, pod Terynou mrholí a pod vrcholem leje a je tam mlha. Jiří s Jimem se marně snaží najít cestu nahoru. Slabé povahy vzdávají a 4 odvážlivci zůstávají. Zde se uplatnila moje dlouhá pláštěnka, jakmile si dřepnu jsem celý perfektně izolován od deště. Začíná lít a silné povahy vzdávají také. Na Hrebienku necháváme ujet pět nacpaných šalinek a sušíme věci. Letos první vrchol, který odolal.

Ráno nás budí slova "Jde se na Gerlach". Ve Smokovci se dělíme - jedna půlka jde pěšky, druhá jede na Hrebienok a dále pěšky. Scházíme se na Sliezskom dome. Nástup po řetězech a dlouhý výstup. Ještě přes pár hřebínků a uvidíme vrchol. Přitom na něj lezeme ještě dost dlouho. Nahoře se dělíme: Jiří, Jim, Zbyňa a Radek jdou hřebenovku přes Zadný Gerlach na Kačací štít a dolů do Batizovské doliny. Při sestupu předvádí Jim jak je možno pomocí "igelitáčku" dostat se dříve dolů. Včas však brzdí a proto je stále mezi živými. Zbytek slézá přes řetězy do Batizovské, na šalinku a domů.

Letos je to samej lepší vrchol. A proto se v krizový den vyráží na Lomničák. Zase se dělíme: jedna půlka vedená Jimem jde na Štart a díky jeho vrozenému smyslu pro směr se dostáváme lanovkou na Skalnaté pleso. Scházíme se v sedle pod Svišťovkou. Pohled na sešup k Německému rebríku nebyl zrovna příjemný. Ozývají se hloupé vtipy typu "když spadneš dolů, tak si na tobě turisté na Brnčálce pochutnají coby na kamzíku uštvaném turistu". Na můj dotaz, kdy tam už budem, Jiří odpovídá, že o čtvrt na tři. Ve tři čtvrtě není vrchol v dohledu a teprve ve tři čtvrtě na čtyři se objevuje zábradlí. Tak se tedy třetí dějství Meděných lávek podařilo /škoda že bez Vouse/. Na vrchu je mlha. Přítomní cizinci na nás koukají jako na zjevení. Ohříváme se v chajdě a Zbyňa si zašívá "menší" díru na zadní části svého oděvu. Na Skalnatém začíná pršet, chceme jet lanovkou, ale je tam lidí tak na tři hodiny. Jdeme tedy pěšky a v Lomnici zakupujeme již došlé zásoby. Večer se mezi stany objevila dívka a žádala po nás potvrđenky o stanování. Díváme se po sobě, ale tu se ozývá Jim: "Jiří, kde máš ty potvrđenky?" i když ví, že žádné nemá. Situace je vyřešena tím, že jsme vyzváni, abychom se dostavili k recepci zaplatit ubytování, což však nečiníme. Za dva dny odjíždíme, tyk co by chtěli.

Ráno dospíváme v šalince směr Popradské pleso. Stoupáme kolem Chaty pod Rysmi do sedla. Začíná mrholit. Odskočili jsme si na Rysy a zpět do sedla. Jiří s Radkem vyráží hřebem na Český štít a Vysokou, zbytek jde jen na Vysokou. Z ní pozorujeme lezecké umění obou již dříve jmenovaných. Při sestupu sledujeme horolezce a Šeba o nich říká, že jsou slabí, že lezou pomalu. Hurá na šalinu a domů. Jiří s Radkem se vrací dosti pozdě a na dotaz, kde byli, odpovídá Radek, že lezli ještě nějaký hřebínek vedle jisticích se hochů. Kladoj s Věrou dělali Belanky.

A již zase stoupáme Studenou dolinou, pro změnu Velkou. Přes Zbojandu profičíme a již Jim, Jiří a Radek zdolávají Diví vežu. Já jdu přes Polský hřeběň na Východní Vysokú. Nakonec tedy jde i Zbyňa a Šeba, kteří vzdali hřeběnovku na Východní Vysokú. Na vrcholu pozoruji, jak Jim díky své délce zdolává "menší" převis. Přes Kupu a Westerov štít slézáme dolů do Velické doliny. Dále pěšky do Smokovce. Zde nám Jiří tvrdí, že cestu Sliezsky dom - Smokovec zdolala Jitka s batohem za 25 minut. My, bez batohu a skoro běžící a díky Jimovu zvukovému signálu, při kterém turisté uskakují strachem z cesty, jdeme tuto štreku 30 minut. Objevují se proto pochybnosti o pravdivosti Jiřího výroku, ale on tvrdí stále své.

Dále nás už čekala jen noc ve vlaku a doma měkká postel. Nutno zmínit se ještě o něčem - Jiří, Jim, Zbyňa a Šeba chtějí se vyspat, lehli si každý do jednoho kupé. Tu se však objevila průvodčí a hnala je do jednoho kupé. Když odporovali začala jim vyhrožovat policií a kdo ví čím ještě. Nakonec odešla a byl pokoj.

Na závěr bych vyslovil radu pro ty, kteří by chtěli navštívit Tatry a nikdy tam nebyli: nikdy si neberte malé boty a vždy si ventě silné nervy. Možná dokázat na příkladu Milana, který se díky puchýřům a téměř šoku z prvního výstupu již neobjevil v řadách vrcholového družstva.

Touto radou končím a ať žijí Tatry 78.

Pepa Šuler

Hungaria cupa 1977

Tesla letos opět podnikla hromadný nájezd na Maďarsko. Urvala pro sebe část přidělovaných vavřínů osvědčenými bojovníky - Radek, Mirka, Hlaváčovi. Se střídavými úspěchy bojoval Šeba v juniorech, stejně jako ženská i starší mužská sestava. Dobře si vedl i velký vůdce Lojza. Snad je dorostenci nedrželi prapor Tesly dost vysoko a příliš snadno se vzdali konečných bojů. To je to nezralé mládí. Byly tady úspěchy i neúspěchy, někdo se víc vztekal, někdo méně, někdo rád holky, jiný zase vdolky.

Naše dovolená tedy začala tradičně v Budapešti. S loňskými zkušenostmi proběhlo vše hladce. Chodilo se po nákupech, něco měli, něco neměli. Bylo hezky a nálada solidní. Při odjezdu z Budapešti jsme nepochopili maďarský jízdní řád, čímž vznikla situace, kdy dav spokojených Tesláků hledí se zájmem na odjíždějící vlak a teprve poté zjišťuje, že to byl jediný rozumný spoj. Je tady také jiný spoj a trávíme tak krásné chvíle v osobáku s vyhlídkovou jízdou kolem Balatonu. Chvíle trvá pět hodin a pak je nádraží, jehož název se musí nějakou dobu trénovat - Nagykanisza. Nikdo nečeká s příslušnými informacemi, necháváme tedy ujet autobus. Když informace přijedou, jsou dost špatné. Tesláci rozmlsaní loňským Vezsprémem hledí s nechutí do tmavých vesnických uliček. Naštěstí to jen tma nám ukryla krásy místního kraje. S ubytováním je spokojenost a když se daří ráno najít autobusové nádraží s dopravou na závody, mění se i hodnocení města k lepšímu.

Po loňských zkušenostech jsme připraveni na různá překvapení. Bohužel nám to není nic platné a necháváme se ve většině případů zaskočit hned první den. Již shromaždiště umístěné asi dvacet kilometrů od jugoslávských hranic nás mělo varovat. Suchá stepní tráva, akáty, na poli vyschlá kukuřice. Les se v těchto místech prezentuje podrostem, v němž jsou zastoupeny snad všechny nepříjemné rostliny, hlavně kopřivy vytvářející celistvé moře, kterému se všichni poctivě vyhýbají. Závod se mění v průsekové dostihy a kdo to hned v tento první den pořádně nenapálil, ten prodělal i v celkovém hodnocení. Jeden příklad za všechny, jak to v terénu vypadalo. Kontrola v rýze, rýha v rovině, rovina porostlá asi metrovými kopřivami. Jim tápe v terénu a doufá. Vidí muže před sebou jak běží, shýbá se /zřejmě razí kontrolu/ a odbíhá. Jim tedy běží se zrakem upřeným na místo činu. Zrádná větev mu však nepřeje, Jim padá a když se znovu postaví, ví houby, kde ta kontrola byla. Tápe tedy dál. Kolik tam nechal minut se už dnes nepamatuji, ale skončil kolem padesátého místa. Odpoledne první nákupy a večer, tak jako každý další - diskotéka. Naše naděje se snaží svést třináctileté Švédky. Bezúspěšně.

V Maďarsku mají ve zvyku na začátek dávat nejhorší mapu a na té nejlepšší dělat dvě etapy. To se potvrzuje již druhý den. Mapa, postavení tratí i les se značně zlepšují. Cestou na start ukazují v mapě nějaké patnáctce kde je. Tento den je špatný jen start, protože část závodníků odbíhá mezi rozvíčující se. Jim - zrzavá liška - je v Maďarsku velmi populární a snaží se svou popularitu neustále zvyšovat. Tentokrát zvolil sérii prostředků sice účinných, ale mezi poctivými sportovci nepřiliš oblíbených. První pokus podniká právě dnes.

Běží úmyslně !!! opačné pořadí tří kontrol. Moc na tom vydělat nemůže, navíc mu pořadatel na poslední z nich zabavuje kartu. To, že se Jim objevuje v oficiálních výsledcích na zvláštním místě je na začátek jistě pozoruhodný úspěch. Budiž mu omluvou, že nebyl sám. Ke konci závodu začíná pěkná bouřka, která nám vydržela celé odpoledne.

Třetí den se běží na horní části včerejší mapy. Shromaždiště je na stejném místě, jen blata je víc a leháme si také na jiné místo, ne do mravenců jako včera. Je to dnes spíš sprint etapa. Probíhá hladce, bez problémů, až na rovinu Cigošů a několik novoborských dorostenců. Na poslední kontrolu se nesmí. To se jim snaží vysvětlit místní pořadatel. Hošící jsou na něj sprostí, což si on nechává od přihlížejících přeložit. Evžen pro změnu má v ten směr záchod a jemu naznačuje pořadatel, že je disk. To se postupem času urovnává. Zato Jim nasazuje korunu celého dne. Daří se mu vyžebrať na bodré pořadatelce vypsání karty a běží si klidně závod. To se ovšem nelíbí některým Maďarům, kteří již ví o jeho diskvalifikaci v celé soutěži a začíná být kolem jeho osoby dost dusno. Tesla uvažuje o vydání oficiální zprávy, že Jim nepatří k její výpravě i když se tak někdy tváří. Odpoledne opět trochu deště pro zlepšení hygieny a v kulturním domě šikovná výstava orientáckých map z celého světa a z historie Hungaria cupa.

Čtvrtý den opět pařák a pro změnu kopce na způsob Gottwaldova. Hodně jednoduché postupy vyhovují opět Maďarům. Vlastní závod zpestřují jen detaily ve stylu nedokreslených hustníků u některých map. Máme maďarský státní svátek, obchody jsou zavřené a až na večerní diskotéku před kulturním domem žádná jiná paráda není. Poslední den je dost chladno, závodníci se rozehřívají v hendikepovém závodě. Mapa je pěkná, trať hezky postavená a kdo nedělá hlouposti na trati, ten si v klidu vyklusává cílový doběh. Štastnější čekají na vyhlášení, ostatní se obšťastňují v teplých sprchách.

Končí nám letošní Hungaria cupa plná kopřiv, různých podezření a organizačních zmatků. Necháváme se porazit od borců, kteří u nás v Kroměříži se s bídou vlezli do padesáti procent a kteří měli možnost /prý/ studovat tratě den dopředu. Na nádraží jsme naštěstí půl hodiny před oficiálním odjezdem. Vlak odjíždí o patnáct minut dřív než má a zastavuje nám na půl hodinky za městem zrovna u jablek. Jaká příležitost pro Jima. Kupodivu nezůstal ve svém zamílovaném Maďarsku a po krásné noční procházce Budapeští jsme opět všichni zase doma.

Tesla koncem léta

Začalo to dobře - všichni přišli, zpoždění ušlo, místenky na naše místa jsme měli jenom my. Do Budapešti jsme dorazili kolem osmé a měli asi 4 hodiny na prohlídku a nákupy. Budapešť je město obrovské a velice pěkné, moderní i historické a zajímavé. Něco jsme si prohlídli, něco nakoupili a začali tušit, že domluva s místními občany nebude snadná. Netoužili jsme ani tak po rozhovorech s domorodci, jako po informaci o vlakovém spojení na Hungaria kupa 77. Tak: vlak, který nám našli v Brně v Čedoku - nejel. Vlak, který jsem našel za pomoci přátel já v Budapešti - nejel taky. Vlak, který jsem vyčuchal jako další, nebyl sice přímý, ale nějak by to s ním šlo, tak ten nám ujel přímo před nosem. Zbýval rychlík, který ovšem nemusel dojet k prezentaci a tak jsme nakonec jeli osobákem, který jen okolo Balatonu jel 4 hodiny. Pro dokreslení pro nezúčastněné: na nádražích je vše psáno v maďarštině. Ještě drobný detail ze zpáteční cesty. Vlak, kterým jsme odjížděli z Nagykanizsa, měl podle jízdního řádu odjet v 14.39, podle "informační tabule" ve 14.15 a odjel ve 14.25. Tak a dost matematiky. Nagykanizsa - místo konání, shromaždiště, centrum závodů a místo ubytování je provinční město s 50.000 obyvateli, nádraží, fabrika, stará část - přízemní rodinné domky, nová část - sídliště obvyklého typu, téměř všechny obchody na hlavní třídě. Nejnavštěvovanější místa: samoobsluha u kolejí a tržnice, nejčastější nákup: meloun, hrozny, pepsi cola. Bydleli jsme ve studentských kolejích celkem solidně - sprchy, lednička atd., každý večer se tamtéž konala diskotéka, na které se čekalo na mapy a výsledky. Další kultura byla ve velice hezkém kulturním domě /svítícím novotou/, kde byla uspořádána výstava map z historie Hungarie kupy i map světových. Výstava velice zajímavá, myslím, že u nás by šla udělat bohatší, hlavně co se týče účasti našich map. /Byli jsme reprezentováni mapou z M-ČSSR 76 v Lučenci a M-ČSR 75 Drábovna./ Vedle tradičně kvalitních a známých map ze severu tam byla supermapa ze Švajcu - výrazné barvy, kvalitní kresba, absolutní čitelnost, ale také dobrá mapa rakouská, francouzská a mimo jiné i miniatura z Brazílie.

K vlastním závodům by se dalo říci - výborná doprava na shromaždiště - kolona busů, vedená vozem místního VB, pěkná shromaždiště - většinou širší prostranství na louce, s muzikou, občerstvením, pěkně udělaný vyvěšování výsledků a tím to dobré končí. Mapy - průměrné, rozhodně nedostatečné na mezinárodní závody s téměř 2.000 účastníky. Nedá se věřit klasifikaci porostů ani jejich hranicím, např. první den žlutá znamenala hustý akátový porost, keře s 2cm trny. Mapy postrádají drobné, ale podstatné terénní tvary. S tím souvisí umístění kontrol. Ve velké oblibě stavitelů byly tzv. zelené body /prázdné kroužky kontrol/ nebo, což je to samé, oblíbené holzstoss - hromada dřeva. Prostě - chyběli na mapě potřebný kontrolní bod, velice lehce se to napraví položením pařezu, kmene nebo několika větví. Naše zásada o stavění kontrol do správných a se skutečností souhlasících míst mapy do jižního Maďarska dosud nedorazila. Každý den byla alespoň jedna kontrola, kterou člověk našel jen když lehce kufřil. No a zbývají postupy. V terénu, který má velmi hustou průsekovou síť. Lze těžký závod postavit těžko, ale jde to. Všeobecně se to řeší větším počtem kontrol. Pořadatelé HK 77 to zkusili obráceně, tedy s menším počtem kontrol a lze jim přičíst k dobru, že potvrdili, že to tak nejde. Jinak měli sem tam zmatek v ča-

sech, ne všechny mapy jsme po závodech dostali díky jejich osobité distribuci - závody samotné byly mínus s jedinou výjimkou posledního dne /inteligentní trať/. I v těchto podmínkách však byla Tesla úspěšná: Jana, Mirečka a Ráda vyhráli a Jirka jen těsně prohrál se švédákama, plus další dobrá umístění - to znamenalo úspěch. Počasí šlo a asi jsme se opálili, no a bylo po Hungarii.

A jenom co jsme se několikrát doma vyspali, vyjíždělo se znovu. Čekala nás další velká akce Grand Prix Slovakia 1977 a soustředění TSM. Na tomto světovém preteku bylo sice podstatně méně účastníků, zato kvalitnějších. Jinak se ovšem GPS 77 Hungarii vyrovnalo a v kvalitě závodů samých i předčilo. Bydleli jsme ve Svitu v internátu průmyslovky /pokoje pro tři byly silně větší než tytéž v Maďarsku a teplá voda ve sprchách tekla nepřetržitě taky na rozdíl od Maďarska, zato ale neměli na patře ledničku/, doprava na start stejně perfektní jako v Maďarsku. První den shromaždiště u Čingova ve slovenském ráji. Mapy f. Krišpinský velmi dobré, špatná byla však jejich čitelnost - čáry sever-jih a tenké cesty se musely luštit. Jinak ovšem pěkný, dobře postavená trať. Druhý den jsme z Gerlachovských luk otestovali tatranský terén. Mapy jako první den, terén divoký, těžký - bažiny, potůčky /v mapě jen ty hlavní/, paseky zarostlé fest, občas polomy, nejlepší je všechno obíhat po cestách. Mně se to líbilo, tak nějak si představuju terén na těžkej orienták. Třetí den štafety u Euro-campu v Tatranské Lomnici. Tady to pořadatelé odflákli - stará mapa, nepřilíh vhodné místo pro předávky navíc v mapě nepřesné a systém "motala", ten se jim vyvedl nejmín. /Pro zajímavost: první úseky scorelauf, ostatní všichni všechno stejný./ Byly to prostě takový sranda-štafle, nakonec o nic nešlo, takže jo, brali jsme to. Nějak se nám ten den nedařilo, černý den Tesly dalo by se říct. Žádná naše štafle nevyhrála, což se nám už dlouho nestalo. Je třeba ovšem zdůraznit úspěch žakovské štafety, která vyklepla dorostence a úspěch celé Tesly, která celkově v Grand Prix obsadila druhé místo za týmem ČSSR a před Gottwaldovem. Ještě osobní příhodu. Při postupu na jakousi kontrolu jsem klusal okolo hustníku, ze kterého se ozýval rachot, typický pro orientační běžce. Ještě jsem si říkal: kterej kanec to tam razí. A taky jo. Kanci byli tři, naštěstí nějaký menší, běželi rychleji než já a na jinou kontrolu.

Soustředění TSM začalo odpoledne po štafetách, kdy jsme si proběhli své štafetové úseky znovu. Kdo v závodě kufřil, tak znovu celé, kdo ne, tak část nebo jiný úsek. Bylo to dobrý, každý si přeseně uvědomil jaký blbiny při závodě dělal a ač to zní divně, při tomto treninku jsme si odpočali. Večer jsme se přemístili z intru na fotbalový stadion, kvalitně povečeřeli a začali se těšit na pondělí. V pondělí ráno pršelo, bylo zamračeno a Tatry nebyly vidět, ačkoli ve dnech závodů nás přímo provokovaly krásným počasím a viditelností. Jako zkušený horský vodcovia jsme nezaváhali a vyrazili do hory. Busem do Polianky a pak už jsme supěli po zelené a žluté k Batizovskému plesu. Cestou se od nás odpojili borci z Kroměříže a Jihlavy a coby tatranští začátečníci vylezli na Polský hřeben, Východnou Vysokou, zpět, Frielom a Velkou Studenou zpět, což není špatný výkon. My jsme se u Batizovského rozdělili na ženy a muže a zatímco Jana, Eva a Pavla klusaly po magistrále na Štrbské pleso, božská desítka /šéf, Šeba, Ráda, Zbyňa, Peťa, Jirka, Tom, Nikec, Ivoš a já/ zahájila výstup hřebenem na Končistou /2.535 m/. Zdolali jsme ji bez

potíží, několik nenasytných vylezlo i na koňskou hlavu a poobědvali jsme. Mlha se mezitím protrhala, bylo sem tam vidět dolů do Zlomisk. Žactvo jsme potom poslali do lúčného sedla a sami zdolali Štolskou vežu a Prostřednou Končistou, celkem utrápený brdky a slezli do sedla také. Odtud jsme pokračovali přes Tupou a Tupý hrb do sedla pod Ostervou. Mlha se trhala čím dál víc, takže jsme na Tupé uskutečnili oblíbené mapové orgie. Na Štrbské pleso jsme pak téměř doklusali a za zmínku ten den ještě stojí, že díky žákům, kteří by bez zmrzliny umřeli, nám ujela zubačka, takže do Svitú jsme místo v šest dorazili až v osm. A v úterý ráno bylo nádherně a už od rána. Takové dny je nejlépe začínat na Hřebínku. Kroměřížáci volili COB na mapě Hrebienok a odpoledne Slavkovský štít. My klasickou trasu: Malá Studená, Priečne sedlo, Velká Studená. Bylo překrásně, nebe bez mráčku, nepřiliš vedro. Většina vylezla na Širokou vežu (2.461 m) a důkladně si prohlídla Tatry. Vrcholová skupina Zbyněl, Frsíčko a Vous si ještě "odskočila" na Priečnou vežu, kterou slavně zdolala nahoru i dolů a dodržela tak tradici, že když jsme v Tatrách, musíme se někam naprat. /Tutéž tradici podle nepotvrzených zpráv dodržel i největší oddílový tatranský šílenec, který místo spořádaného návratu z GPS si udělal ve dvojici výlet na Stredohrot, v mlze ho vylezl, v mlze a tmě také ve 23.00 hod. slezl./ Ve středu bylo opět krásně, my jsme ale už byli předchozím programem silně znaveni a navíc se na odpoledne plánoval odjezd v důsledku blížícího se školního roku, takže žádný blbnutí po kopcích, pěkně běhat děti. COB byl na mapě z druhého dne, bylo to fajn proběhnutí a důstojné rozloučení se s Tatrami.

Pavel Zabloudil

Obdržel jsem licenci popsat za Teslu letošní maratón. Není to radostná povinnost. Stručně se dá říci, že letošní mistrovství ČSSR na dlouhé trati tvořilo přesný opak loňského /viz Ročenka 76/.

Puntičkářům posloužím podrobnější tabulkou:

loni	letos
nocleh s lesy a jezery vùkol nádherné podzimní počasí	ubytování s příchutí Slovaftu jaro, ale jen podle kalendáře, to jest: psy by člověk nevyhnal
mapy tištěné v Čechách dosti dlouhá trať, orientačně náročná	mapy kvalitou tisku perfektní trať téměř nedlouhá, orientačně nenáročná
terén zvlněný jihočesky	terén zachycen na mapách Chlmec a Sakrakopec
občerstvení pastvou pro oči a rájem pro žaludek	chlazená voda jemně pastelově obarvená, soukromé svačinky bafuňářů dávno před mým prů- chodem sežrané
limit pro obyčejné lidi nelidský	limit veškerý žádný
Lenhart na startu pozdě, na trati spěchající, v cíli suverénně vítězný	Lenhart na startu včas, na trati spokojený /že stihl start/ v cíli zahajující pole poražených
slabé pohlaví jen jako vzorek	ženských plná autobus.

Nemám co bych dodal.

Chápu, že je vám nevolno a tak na zlepšení chuti přidávám přebor oddílu:

Komponenty určující charakter přeboru:

1. Datum: první sobota a neděle po druhém podzimním úplňku
2. Počasí: dušičkové - nejlepší kvalita
3. Terén: okolí Hořic /okres Kolaříkovo/
4. Mapa: Hvozdy - rok výroby 1976 - made in Odporná Slavia
5. Ubytování: čím dál tím lepší chalupa blanenských lyžařů
6. Účastníci: fyzicky a morálně vyspělí členové oddílu /počet kusů 28 ± 3 - pro hustou mlhu a věčný pohyb nebylo lze upřesnit/
7. Autor tratí: naprosto netradičně - Petr Marvan - solidní práce
8. Organizační tajemnice: nestárnoucí a dosud stále vynikající Zora
9. Mecenáška přeboru: pí Žigárdyová
10. Topič: polární badatel Sponar
11. Zástupci tisku: Kolařík, Komínek, Procházka - všichni za Ročenku
12. Zástupci rozhlasu a televize: naprosto nepochopitelná absence.

13. Zásoba jídla na začátku přeboru: dvě plata chlebičků /Zora/, štrůdl /vítěz první etapy - Pepa Šuler/, pudink s oříškama, brusinkama, ananase, broskvení, strouhanou čokoládou, drobeným akváriem a dalšími přísadami /opět Zora/, kvalitní vepřové s nekvalitním chlebem /Aťa/, slané pečivo /do třetice Zora/, řada dalších poživatin a též pár nepoživatin
14. Zásoba pití na začátku přeboru: několik hrnců čaje pro běžnou potřebu, pár lahví pro slavnostní příležitosti /viz odstavec 19/ a Myslivec na žízeň účastníků maratonu
15. Zásoba jídla na konci přeboru: obstálo 50 % nepoživatin
16. Zásoba pití na konci přeboru: 0
17. Spotřeba jídla během přeboru: odst. 13 mínus odst. 15
18. Spotřeba pití během přeboru/ odst. 14 bez jakýchkoliv dalších úprav
19. Plánované cíle:
- I. důstojná oslava šéfova jubilea,
 - II. důstojné ukončení sezony,
 - III. důstojné zahájení příprav na novou sezónu,
 - IV. důstojné provedení výroční členské schůze,
 - V. exaktní porovnání skutečného poměru sil v oddíle co do výkonnosti,
 - VI. další utužení už tak dost tuhého kolektivu.

Pečlivým promísením všech jmenovaných komponent vznikl teslácký přebor v jedné ze svých nejlepších podob. Pro ty, jimž zlý osud nebo špatná oddílová příslušnost nedovolily osobně se přeboru zúčastnit, pár drobných střípků: Komínek tančil, Šeba statečně a vtipně hájil svůj systém úklidu v Komíně a zůstal na ocet při dámské volence, Kopor /coby nováček vážný kandidát na poslední flek/ se držel stále v popředí závodního pole a obsadil nakonec velmi pěkné 1. místo, Petr Marvan se divil, že na funkci autora tratí, která je tak skvěle honorována /možností být při tom!/, nevypisujeme konkurs, Ada chtěla naplnit dvě sklenice naráz a zvolila zlatou střední cestu, tajemník jednoty okusil náročnost našeho sportu a podal na debutanta výkon přímo fascinující, šéf oddílu také tentokrát kritizoval neutěšenou situaci v Komíně a také tentokrát to bylo naposledy, kategorie žen zůstala letos bez vítězky, neboť dvě nejlepší finišovaly prsa na prsa a odborníci v těchto cílových otázkách ke vši smůle zrovna bojovali v lese sami se sebou.

Jan Procházka

K názvu příspěvku: Jde o technický termín z oblasti výpočetní techniky a znamená činnost v podstatě zbytečnou, která se provádí jen proto, aby stroj /v našem případě dopisovatel Ročenky/ nevyšel ze cviku.

Tesla ve výsledcích roku 1977I. Přeborové a mistrovské závody

1. 29.-30.10. Přebor oddílu
2. 30.4. Přebor Brna - Sokol Žabovřesky
3. 3.9. Přebor JMK denní - jednotlivci - Železářny Prostějov
4. 17.9. Přebor CSR denní - jednotlivci - Slavia VŠ Plzeň
5. 1.10. Mistrovství ČSSR denní - jednotlivci - TŽ Třinec
6. 4.9. Přebor JMK denní - štafety - Železářny Prostějov
7. 18.9. Přebor CSR denní - štafety - Slavia VŠ Plzeň
8. 2.10. Mistrovství ČSSR denní - štafety - TŽ Třinec
9. 10.9. Přebor JMK - noční - Loko Brno
10. 24.9. Přebor CSR - noční - Slavia VŠST Liberec
11. 8.10. Mistrovství ČSSR - noční - Slavia VŠ Praha
12. 5.2. Přebor JMK - lyžařský - jednotlivci - Ostroj Opava
13. 12.2. Přebor CSR lyžařský - jednotlivci - Baník Ostrava
14. 19.2. Mistrovství ČSR lyžařské - jednotlivci - Sl.VŠD Žilina
15. 6.2. Přebor JMK lyžařský - štafety - Ostroj Opava
16. 13.2. Přebor CSR lyžařský - štafety - Baník Ostrava
17. 20.2. Mistrovství ČSSR lyžařské - štafety - Sl. VŠD Žilina
18. 14.5. Mistrovství ČSSR - dlouhá trať - Rapid Bratislava

II. I. národní liga a Český žebříček - skupina B

19. 21.5. Loko Olomouc
20. 22.5. Slavia Univerzita Olomouc
21. 4.6. TJ Gottwaldov
22. 5.6. Jiskra Otrokovice
23. 25.6. Spartak Jihlava
24. 26.6. Tesla Brno

III. I. celostátní liga a Československý pohár

25. 28.5. FS Praha
26. 29.5. Jitex Písek
27. 11.6. Ostroj Opava
28. 12.6. VŠB Ostrava
29. 18.6. Slavia VŠZ Brno
30. 19.6. TJ Gottwaldov

IV. Krajská soutěž družstev

31. 9.4. První jarní kufr - Železářny Prostějov
32. 14.5. Pohár PAL-Magneton - Slavia Kroměříž
33. 28.5. C vlajku TJ Tesla Brno - Tesla Brno
34. 11.6. C pohár Motorpal Jihlava - Spartak Jihlava
35. 1.10. Pohár SČSP - TJ Malenovice
36. 8.10. Věstonická Venuše - NHKG Hustopeče

V. Ostatní závody

37.	17.4	Memoriál Mirka Patočky - Sl. VŠZ Brno
38.	22.-24.7.	3-denní OB - Slavia Kroměříž
39.	17.-21.8.	5-denní OB - Hungaria Cupa - Maďarsko
40.	21.8.	10 dnů OB - Jindřichův Hradec
41.	26.8.	Grand Prix Slovakia
42.	27.8.	Grand Prix Slovakia
43.	10.9.	Pohár Evropských veletržních měst - NDR, Lipsko
44.	2.10.	Kožený metál - Jiskra Otrokovice
45.	5.11.	Poslední kufr - Železárny Prostějov

VI. Starty v barvách ČSSR

46.	18.6.	Utkání ČSSR - NDR v Brně
47.	19.6.	Utkání ČSSR - NDR v Gottwaldově
48.	5.8.	Utkání TUL Finsko - ČSTV ČSSR ve Finsku
49.	7.8.	Mezinárodní závody - Finsko
50.		Mezinárodní závody SOLC - Norsko
51.	26.-31.7.	Pohár přátelství - Jičín

Československý pohár 1977

D E	1.	Gavendová TŽ Třinec	20	20	20	-	20	19	99
	10.	Hudečková	8	14	18	8	-	17	65
	15.	Řádková	9	13	4	5	-	15	46
D 19	1.	Keclíková VŠ Praha	-	20	20	19	20	19	98
	2.	Kuchařová	20	19	18	20	-	20	97
M 19	1.	Nečas TJG	20	20	18	14	16	-	88
	9.	Šebesta	8	13	10	4	-	16	51
	14.	Sedláček	13	8	12	0	-	7	40
D 21	1.	Kaletová TŽ Třinec	20	20	20	20	20	-	100
	16.	Havelková	11	16	5	3	-	3	38
M 21	1.	Mižúr Farmaceut Bratislava	17	-	11	14	20	19	81
	13.	Kolařík	6	13	2	4	-	14	39
	31.	Komínek	0	0	13	0	-	-	13

Výsledky Českého žebříčku skupiny B nebyly do 25.2.1978 vydány.

M 21	1. Lenhart	VŠZ	66.00
	4. Kolařík		71.10
	12. Komínek		79.52
	23. Zabloudil		93.59
	Frocházka		disk.

4. Přebor ČSR - denní

D 15	1. Hlaváčová		28.07
D 17	1. Šrámková	N.Bor	44.24
	14. Láníčková		57.25
D 19	1. Kealíková	VŠ Pha	47.34
	3. Kuchařová		52.39
D 21	1. Gavendová	Třinec	53.49
	13. Hudečková		70.15
	15. Řádková		71.11
	27. Havelková		94.22
M 15	1. Hlaváč		33.31
	8. Kopor		42.53
M 17	1. Novotný		36.59
	2. Šuler		38.33
	8. Pospíšek		42.23
M 19	- Šebesta		52.20
	- Sedláček		66.26
M 21	1. Kačmarčík	VŠB	66.11
	10. Kolařík		79.15
	- Zabloudil		88.19
	- Ptáček		107.06
	- Procházka		107.51
	- Komínek		disk.

5. Mistrovství ČSSR - denní

D 15	1. Hlaváčová		33.53
D 19	1. Kuchařová		54.56
D 21	1. Ticháčková	Jičín	68.00
	2. Hudečková		68.19
	5. Řádková		72.58
M 15	1. Uchytil	Zl.Hory	47.15
	2. Hlaváč		49.57
	10. Kopor		56.23
M 17	1. Novotný		55.05
	10. Šuler		68.01
	17. Pospíšek		73.50
M 21	1. Kačmarčík	VŠB	89.11
	21. Kolařík		110.01

6. Přebor kraje - štafety

DD	1. Láníčková, Machová, Straková		118.06
D	1. Řádková, Kuchařová, Hudečková		123.43
	- Havelková, Procházková, Spornarová		disk.

MM	1. TJG A		68.52
	4. Nykodým, Brlica, Pospíšek		81.33
MM	1. Pospíšek, Hlaváč, Novotný		125.28
	3. Šuler, Jurnečka, Kopor		127.05
M	1. TJG A		169.07
	2. Kolařík, Zabloudil, Šebesta, PaCigoš		173.43
	5. Procházka, Sedláček, Ptáček, Komínek		198.54

7. Přebor ČSR - štafety

D	1. Řádková, Hudečková, Kuchařová		94.31
MM	1. Pospíšek, Hlaváč, Novotný		79.07
	13. Šuler, Jurnečka, Kopor		102.20
M	1. VŠB Ostrava		169.00
	10. Kolařík, Uhmanna, Zabloudil, Šebesta		193.22
	17. Procházka, Sedláček, Ptáček, Komínek		231.40

8. Mistrovství ČSSR - štafety

D	1. Řádková, Hudečková, Kuchařová		148.49
MM	1. Iskra Smrečina		118.34
	2. Pospíšek, Hlaváč, Novotný		119.39
M	1. VŠZ Brno		197.02
	8. Kolařík, Zabloudil, Sedláček, Šebesta		229.06

9. Přebor kraje - noční

D 17	1. Láníčková		35.02
M 15	1. Kopor		26.59
	2. Hlaváč		27.07
M 17	1. Novotný		39.44
	3. Šuler		50.35
	5. Pospíšek		52.49

10. Přebor ČSR - noční

D 17	1. Šrámková N.Bor	21.59
	13. Láníčková	40.29
D 19	1. Kuchařová	55.16
D 21	1. Strnadlová Krom.	67.50
	6. Hudečková	80.04
M 15	1. Uchytil Zl.Hory	20.30
	2. Hlaváč	21.46
	4. Kopor	23.15
M 17	1. Novotný	38.11
	4. Pospíšek	44.55
	11. Šuler	50.43

11. Mistrovství ČSSR - noční

D 17	1. Dvořáková Lhotka	46.28
	7. Láníčková	65.18
D 19	1. Kuchařová	58.48
D 21	1. Strnadlová Krom.	54.47
	3. Hudečková	61.30
M 15	1. Hlaváč	34.16
	14. Kopor	63.53
M 17	1. Vykysalý Hr.Král.	44.17
	2. Novotný	46.17
	3. Šuler	50.13
	13. Pospíšek	62.54

12. Přebor kraje - lyžařský

D 13	1. Hlaváčová	28.30
D 15	1. Dvořáková	43.52
D 19	1. Kuchařová	88.55
D 21	1. Hudečková	88.10
	8. Havelková	94.59
M 15	1. Hlaváč	44.22
	5. Pospíšek J.	50.42
	9. Kopor	53.33
M 17	1. Šuler	68.04
	2. Novotný	68.47
	5. Pospíšek	77.15
M 19	1. Šebesta	122.10

13. Přebor ČSR - lyžařský

D 15	1. Tulková Jičín	35.55
	Dvořáková	disk.
D 19	1. Kuchařová	79.21
D 21	1. Handzlová Třinec	75.13
	5. Hudečková	82.05
	11. Havelková	91.33
M 15	1. Hlaváč	32.13
	5. Pospíšek	42.31
	11. Kopor	50.01
M 17	1. Novotný	64.37
	17. Šuler	104.11
M 19	1. Pavelek Opava	81.37
	8. Šebesta	97.37

14. Mistrovství ČSSR - lyžařské

D 19	1. Picková Hr.Král.	101.52
	3. Kuchařová	121.35
D 21	1. Ticháčková Jič.	100.13
	18. Havelková	176.58
M 15	1. Hlaváč	56.38
	4. Pospíšek	83.20
	12. Kopor	99.49
M 17	1. Novotný	70.00
	5. Šuler	97.14
M 19	1. Pavelek Opava	90.11
	Šebesta	disk.

15. Přebor kraje - lyž. štafety

D	1. Havelková, Kuchařová, Hudečková	175.92
MM	1. Kopor, Pospíšek J., Novotný	150.47

16. Přebor ČSR - lyž. štafety

D	1. TŽ Třinec	129.27
	3. Havelková, Kuchařová, Hudečková	142.05
MM	1. Kopor, Hlaváč, Novotný	94.08

17. Mistrovství ČSSR - lyž. štafety

D	1. VŠB Ostrava A	187.13
	3. Havelková, Kuchařová, Hudečková	206.59
MM	1. Šuler, Hlaváč, Novotný	105.55

18. Mistrovství ČSSR - dlouhá trať

M 21	1. Kačmarčík VŠB	133.37
	49. Zabloudil	190.41
	58. Procházka	200.41
	62. Sponar Kolařík	213.59
		disk.
D 21	1. Ticháčková Jičín	81.19
	3. Hudečková	89.15

19. NL - Loko Olomouc

D 13	1. Miklová Luhač.	20.07
	6. Machová	23.42
D 15	1. Hlaváčová	23.37
	21. Dvořáková	34.53
D 17	1. Fajkusová Opava	47.55
	7. Láníčková	53.35
	11. Straková	58.12

22. NL - Jiskra Otrokovice

D 15	1.	Olszarová Třinec	39.55
	5.	Hlaváčová	49.59
D 17	1.	Horáčková Olom.	50.01
	7.	Láníčková	58.22
	13.	Váračová	84.37
D 21	1.	Gavendová Třinec	59.10
	2.	Řádková	63.24
	4.	Hudečková	69.03
	12.	Havelková	84.57
	18.	Procházková	100.42
D 35	1.	Hohausová TJG	51.29
	2.	Novotná	56.05
M 10	1.	Smutný Luhač.	27.27
	2.	Mach	30.34
	3.	Brlica	31.00
M 13	1.	Vavrys Luhač.	31.20
	8.	Jurnečka	41.52
	20.	Nykodým	47.53
	29.	Kosmák	52.15
	48.	Gombár	88.44
M 15	1.	Uchytíl Zl.Hory	37.15
	4.	Kopor	39.15
	6.	Hlaváč	40.02
	43.	Hanák	62.57
	48.	Koněvič	63.50
M 17	1.	Novotný	50.22
	5.	Šuler	53.22
	8.	Pospíšek	59.03
M 19	1.	Nečas TJG	71.40
	14.	Šebesta	86.03
	16.	Sedláček	92.40
M 21-A	1.	Sklenář Olom.	75.34
	3.	Zabloudil	79.54
	10.	Kolařík	84.12
	36.	Komínek	107.53
	37.	Procházka	108.03
	39.	Sponar	109.17
	45.	Ptáček	117.52
M 56	1.	Vlček	54.21

23. NL - Spartak Jihlava

D 15	1.	Hlaváčová	28.51
D 21	1.	Kaletová Třinec	51.15
	8.	Řádková	67.51
M 10	1.	Daněk Otrokovice	18.01
	2.	Brlica	18.47
	3.	Mach	20.46
M 13	1.	Kujal Jihlava	22.43
	4.	Kosmák	24.49
	9.	Jurnečka	25.54
	14.	Nykodým	29.22
	25.	Gombár	36.21

M 15	1.	Uchytíl Zl.Hory	40.07
	2.	Hlaváč	40.42
	9.	Kopor	44.11
	44.	Koněvič	86.16
M 17	1.	Novotný	43.27
	6.	Pospíšek	49.34
	8.	Šuler	50.29
M 19	1.	Uvázl Olomouc	54.49
	5.	Šebesta	59.50
	9.	Sedláček	66.46
		Žigárdy	vzdal
M 21	1.	Pilc Loko Krnov	70.58
	9.	Kolařík	81.16
	12.	Zabloudil	82.51
	13.	Uhmann	84.29
	16.	Sponar	87.29
	21.	Procházka	90.38
	35.	Ježek	98.54
	40.	Komínek	103.03

24. NL - TESLA BRNO

D 15	1.	Hlaváčová	41.59
M 10	1.	Brlica	28.11
	3.	Mach	27.36
M 13	1.	Hubáček Luhač.	30.29
	14.	Pospíšek	40.32
	18.	Jurnečka	41.48
	21.	Kosmák	42.55
	22.	Nykodým	43.34
	47.	Gombár	69.07
M 15	1.	Čermák Kroměříž	49.49
	1.	Hlaváč	49.49
M 17	1.	Hrnčíř TJG	52.15
	6.	Šuler	57.59

25. CL - FS Praha

D 17	1.	Fajkusová Opava	49.38
	5.	Láníčková	57.36
	24.	Straková	75.49
D 19	1.	Keclíková VŠ Pr.	55.10
	2.	Kuchařová	57.56
D 21	1.	Kaletová Třinec	58.23
	10.	Havelková	69.15
D E	1.	Gavendová Třinec	60.55
	12.	Řádková	71.03
	13.	Hudečková	71.23
M 15	1.	Hlaváč	50.18
	8.	Kopor	57.26
M 17	1.	Novotný	49.18
	5.	Pospíšek	56.52
	26.	Šuler	69.29

M 19	1. Nečas TJG	65.32	M 19	1. Uvízl Olomouc	61.14
	8. Sedláček	72.42		9. Sedláček	74.09
	13. Šebesta	77.16		11. Šebesta	75.49
M 21-A	1. Hertel TJG	79.49	M 21	1. Hertel TJG	79.45
	15. Kolařík	90.11		8. Komínek	87.14
	48. Zabloudil	101.10		19. Kolařík	91.31
	58. Ptáček	105.51		49. Ptáček	104.51
	71. Komínek	114.10			

26. CL - Jitex Písek

D 17	1. Kordová Hr.Kr.	45.53
	13. Láničková	68.31
D 19	1. Keclíková VŠ Pha	58.50
	2. Kuchařová	59.30
D 21	1. Kaletová Třinec	64.17
	5. Havelková	75.08
D E	1. Gavendová Třinec	81.28
	7. Huďečková	93.34
	8. Řádková	95.02
D 35	1. Dolečková LokoPr.	65.54
	2. Novotná	66.05
M 15	1. Kopor	50.18
	7. Hlaváč	54.30
M 17	1. Novotný	59.23
	7. Pospíšek	65.39
	13. Šuler	69.04
M 19	1. Nečas TJG	73.19
	8. Šebesta	90.12
	13. Sedláček	93.09
M 21-A	1. Gregořica Opava	105.13
	8. Kolařík	120.27
	34. Komínek	157.46
M 21-B	1. Fauler VŠZ	52.52
	9. Zabloudil	62.30
	38. Ptáček	97.38

27. CL - Ostroj Opava

D 17	1. Kordová Hr.Kr.	58.44
	7. Láničková	73.14
D 19	1. Keclíková VŠ Pha	62.20
	3. Kuchařová	68.39
D 21	1. Kaletová Třinec	64.46
	16. Havelková	91.05
D E	1. Gavendová Třinec	67.44
	3. Huďečková	70.24
	17. Řádková	82.21
M 15	1. Dorotík Krnov	40.07
	3. Hlaváč	43.25
	Kopor	disk.
M 17	1. Novotný	46.59
	6. Pospíšek	54.54
	23. Šuler	62.13

28. CL - VŠB Ostrava

D 17	1. Chytilová TJG	50.47
	6. Láničková	55.47
D 19	1. Kuchařová	46.26
D 21	1. Kaletová Třinec	52.00
	8. Havelková	65.19
D E	1. Rucho TUL Finsko	62.48
	14. Huďečková	70.22
	17. Řádková	73.01
M 15	1. Hlaváč	50.18
	4. Kopor	54.39
M 17	1. Novotný	57.16
	5. Šuler	65.20
	12. Pospíšek	68.07
M 19	1. Uvízl Olomouc	63.26
	17. Šebesta	74.23
	33. Sedláček	89.21
M 21-A	1. Gregořica Opava	69.32
	17. Kolařík	77.02
	40. Komínek	81.29
	56. Ptáček	88.13

29. CL - VŠZ Brno

D 15	1. Hlaváčová	27.54
D 21	1. Kaletová Třinec	43.47
	21. Řádková	65.38
M 10	1. Horký Praga	16.27
	5. Mach	22.36
M 13	1. Kašík TJG	26.43
	5. Jurnečka	30.00
	7. Pospíšek	30.31
	14. Nykodým	33.17
	15. Kosmák	34.16
M 15	1. Hovořák Vsetín	27.43
	6. Kopor	30.46
	27. Hanák	37.18
	28. Koněvič	37.38
M 17	1. Novotný	40.49
	3. Šuler	47.30
	6. Pospíšek	48.40
M 19	1. Zdráhal VŠB	66.17
	11. Sedláček	80.24
	12. Šebesta	80.39

M 21-A	1. Mižur Bratisl.	74.15
	10. Zabloudil	81.28
	31. Ježek	94.32
M 35	1. Conrad NDR	44.46
	12. Vlček	76.53

30. CL - TJ Gottwaldov

D 15	1. Macounová Praha	35.08
	2. Hlaváčová	37.59
D 19	1. Kuchařová	52.23
D 21	1. Kaletová Třinec	56.28
	26. Havelková	75.08
D E	1. Gregořicová Opava	59.14
	4. Hudečkové	63.53
	9. Řádková	71.12
M 10	1. Galík Malenovice	24.59
	6. Mach	29.08
	41. Brlica	65.13
M 13	1. Duda Vsetín	30.48
	2. Pospíšek	32.43
	9. Jurnečka	37.00
	17. Kosmák	42.47
	24. Nykodým	49.55
M 15	1. Hovořák Vsetín	47.08
	9. Hlaváč	54.56
	15. Kopor	57.16
	40. Koněvič	73.07
	41. Hanák	73.32
M 17	1. Leibiger NDR	56.28
	2. Novotný	57.11
	7. Pospíšek	62.22
	21. Šuler	75.03
M 19	1. Uvížl Olomouc	60.58
	5. Šebesta	64.51
	18. Sedláček	77.20
M 21-A	1. Nečas VŠZ	78.26
	7. Kolařík	80.46
	58. Procházka	104.07
M 50	1. Strnadel Kroměř.	59.10
	5. Vlček	72.16

31. KSD - Železářny Prostějov

D 13	1. Škabrahová Slušo.	31.41
	2. Hlaváčová	32.05
	5. Machová	40.14
D 15	1. Kratochvílová Krom	38.40
	9. Dvořáková	58.16
D 17	1. Horáčková Olomouc	63.18
	3. Straková	67.22
	4. Láníčková	69.46
	8. Varašová	105.58
D 19	1. Volfová TJG	47.46
	2. Kuchařová	48.27

D 21	1. Strnadlová Krom.	55.58
	9. Havelková	73.45
M 10	1. Smrža TJG	30.59
	2. Brlica	32.53
M 13	1. Piňos TJG	30.46
	2. Pospíšek	31.48
	6. Jurnečka	35.40
	9. Kosmák	38.07
M 15	1. Hlaváč	46.38
	2. Kopor	47.51
M 17	1. Novotný	55.41
	5. Šuler	61.32
	7. Pospíšek	63.41
M 19	1. Nečas TJG	61.22
	7. Sedláček	69.06
	8. Žigárdy	69.50
	Šebesta	disk.
M 21	1. Hořínek TJG	73.01
	5. Kolařík	78.04
	6. Zabloudil	78.25
	11. Ptáček	83.32
	Komínek	disk.
M 35	1. Pojezdný Slušovice	78.44
	5. Petr	82.54

32. KSD - Slavia Kroměříž

D 13	1. Škabrahová Sluš.	21.43
	3. Hlaváčová	23.17
	11. Machová	37.15
D 15	1. Kratochvílová Krom	39.40
	6. Dvořáková	55.13
D 17	1. Láníčková	59.45
	Straková	disk.
D 19	1. Kuchařová	55.06
D 21	1. Řádková	73.37
M 10	1. Daněk Otrokovice	19.18
	2. Brlica	22.03
	7. Mach	25.02
	25. Matoušek	31.31
	37. Šafář	41.11
M 13	1. Kašík TJG	25.27
	6. Pospíšek	28.47
	16. Kosmák	34.18
	17. Jurnečka	34.19
	26. Nykodým	38.01
M 15	1. Hlaváč	37.23
	2. Kopor	38.16
	13. Hanák	50.25
	30. Koněvič	64.41
M 17	1. Hrnčíř TJG	47.19
	3. Šuler	49.57
	4. Novotný	51.30
	7. Pospíšek	57.55
M 19	1. Hertel TJG	58.41
	6. Šebesta	67.55
	10. Sedláček	76.32

M 21	1.	Chmelík	VŠZ	83.24	M 13	1.	Hubáček	Luhač.	25.07
	20.	Komínek		115.36		11.	Pospíšek		30.52
M 50	1.	Fajt		73.25		14.	Jurnečka		32.42
M 56	1.	Vlček		49.50		27.	Gombár		44.35
						27.	Kosmák		44.35
<u>33. KSD - TESLA BRNO</u>					M 21	1.	Šebesta		65.19
M 10	1.	Vítek	Sok.Ptení	21.54		2.	Kolařík		67.35
	10.	Mach		26.31		3.	Uhmann		69.27
	20.	Brlica		31.25		4.	Komínek		71.35
	47.	Šafář		43.24		6.	Zabloudil		73.05
M 13	1.	Tutsch	TJG	20.00		15.	Petr		86.02
	23.	Gombár		33.45	M 43	1.	Kachlík	Loko Brno	58.36
<u>34. KSD - Spartak Jihlava</u>						8.	Žigárdy		115.50
D 17	1.	Hubená	Kroměříž	92.42	M 50	1.	Fajt		66.33
	3.	Varařová		96.14	M 56	1.	Vlček		55.11
D 21	1.	Pospíšilová	VŠZ	87.36	MS		Novotný	V.	49.50
	4.	Sponarová		96.38	<u>37. Sl. VŠZ Brno</u>				
M 10	1.	Daněk	Otrokovice	20.57	D 13	1.	Hlaváčová		14.22
	3.	Brlica		22.57		2.	Machová		15.12
	4.	Mach		23.47	D 17	1.	Láníčková		46.17
M 15	1.	Mičák	Otrokovice	45.38		2.	Straková		54.05
	7.	Koněvič		61.14		3.	Varařová		65.50
	15.	Hanák		77.37		6.	Hudečková	Eva	88.35
M 21	1.	Kříž	VŠZ	75.55	D 21	1.	Hudečková	Mirka	56.06
	4.	Zabloudil		81.33		3.	Řádková		67.52
	5.	Procházka		83.51		4.	Havelková		74.06
	6.	Uhmann		85.04		7.	Procházková		92.25
	7.	Sponar		85.19	D 35	1.	Novotná		42.36
<u>35. KSD - TJ Malenovice</u>					M 10	1.	Brlica		18.06
D 17	1.	Fialová	J. TJG	41.40		2.	Mach		27.03
	3.	Láníčková		50.22		6.	Vávrů		34.34
M 10	1.	Mach		25.36			Matoušek		disk.
	20.	Brlica		37.38	M 13	1.	Kratochvíl	Krom.	21.30
M 13	1.	Vavrys	Luhačovice	26.10		2.	Kosmák		22.34
	12.	Jurnečka		31.16	M 15	1.	Kopor		29.50
	22.	Kosmák		36.58		2.	Hlaváč		30.34
M 19	1.	Šebesta		49.40		7.	Koněvič		42.04
	2.	Sedláček		56.36		12.	Hanák		52.44
M 21	1.	Chmelík	VŠZ	64.28	M 17	1.	Pospíšek		56.31
	2.	Zabloudil		67.18		2.	Šuler		61.31
	4.	Petr		71.03		3.	Novotný		62.18
	9.	Komínek		77.18	M 19	1.	Šebesta		57.27
M 50	1.	Fajt		52.07		2.	Sedláček		71.12
<u>36. KSD - NHKG Hustopeče</u>					M 21	1.	Cigoš	Pavel	58.40
D 21	1.	Nejedlá	TJG	54.15		2.	Kolařík		61.54
	3.	Řádková		59.03		3.	Zabloudil		66.46
D 35	1.	Novotná		58.19		5.	Ptáček		70.55
M 10	1.	Brlica		18.54		7.	Procházka		72.32
	6.	Mach		21.05	M 35	1.	Slaměník	Žabovř.	68.42
						3.	Petr		73.09
					M 56	1.	Vlček		52.07

38. 3-denní - Sl. Kroměříž

D 13	1.	Salmenkyla Finsko	67.51
	21.	Machová	97.58
D 15	1.	Pavličková Opava	92.40
		Hlaváčová	disk.
D 19	1.	Kuchařová	132.25
D 21	1.	Kaletová Třinec	149.53
	36.	Sponarová	220.13
D E	1.	Kovácz MLR	154.03
	4.	Řádková	168.55
	9.	Hudečková	179.02
D 35	1.	Stará VŠB	114.45
	5.	Novotná	149.08
M 10	1.	Brlica	63.44
	16.	Mach	90.09
M 13	1.	Szieberth MLR	65.21
	7.	Jurnečka	68.11
	17.	Pospíšek	73.50
	26.	Nykodým	80.12
	34.	Kosmák	85.11
M 15	1.	Uchytil Zl.Hory	85.57
	2.	Hlaváč	88.23
	3.	Kopor	88.58
M 17	1.	Novotný	124.05
	18.	Pospíšek	143.36
		Šuler	disk.
M 19	1.	Zdráhal VŠB	138.29
	6.	Šebesta	151.11
	20.	Sedláček	174.43
M 21-A	1.	Kolařík	189.15
	7.	Zabloudil	203.50
	9.	Komínek	204.39
M 21-B	1.	Hrouza Krnov	203.55
	3.	Sponar	210.15
	7.	Procházka	226.58
M 35	1.	Loveček Vsetín	138.39
	14.	Petr	179.16
M 56	1.	Kloc VŠZ	133.35
		Vlček	disk.
M E	1.	Boros MLR	188.24
	12.	Uhmann	203.20

39. Hungaria Cupa - Maďarsko

D 15-B	1.	Hlaváčová	142.37
D 17-A	1.	Kaló MLR	207.10
	13.	Láničkové	239.41
D 19-E	1.	Zukule SSSR	235.22
	6.	Kuchařová	267.99
D 19-A	1.	Hudečková	221.70
	9.	Řádková	246.35
D 19-C	1.	Vyroubalová Ol.	209.69
	7.	Procházková	227.27
M 15-B	1.	Jonsson Švéd.	133.27
	3.	Hlaváč	134.28
	5.	Kopor	143.39

M 17-A	1.	Novotný	223.04
	8.	Pospíšek	245.77
	23.	Šuler	267.92
M 19-A	1.	Kellemen MLR	278.25
	5.	Šebesta	299.50
	15.	Sedláček	334.80
M 21-A	1.	Ditrych Praha	305.04
	6.	Kolařík	328.28
	9.	Uhmann	331.34
	22.	Zabloudil	351.03
M 21-B	1.	Szokol MLR	285.15
	53.	Procházka	334.55
M 35-B	1.	Balogh MLR	210.12
	6.	Petr	241.60
M 43-B	1.	Heimgartner Švý	232.73
	21.	Žigárdy	disk.

40. 10 dnů OB - Jindř. Hradec

D 21	1.	Keclíková VŠ Pha	46.34
	5.	Sponarová	66.35
M 21	1.	Pauler VŠZ	58.42
	7.	Komínek	74.40
	13.	Sponar	82.41

41. Grand Prix Slovakia - 26.8.

D 13	1.	Matoušová Jičín	23.22
	12.	Machová	49.02
D 15	1.	Hlaváčová	28.20
D 17	1.	Šrámková N.Bor	33.03
	9.	Láničková	47.15
D 19	1.	Kuchařová	36.15
	3.	Hudečková	39.15
D 35	1.	Novotná	43.44
M 13	1.	Kosmák	30.31
	4.	Nykodým	32.42
	8.	Jurnečka	35.44
M 15	1.	Vik Jičín	28.37
	4.	Hlaváč	31.15
	11.	Kopor	33.34
M 17	1.	Novotný	42.25
	4.	Pospíšek	45.16
	13.	Šuler	54.01
M 19	1.	Piják Žilina	53.16
	23.	Šebesta	73.58
M 21	1.	Kačmarčík VŠB	70.10
	27.	Zabloudil	89.15
	47.	Ptáček	99.10
	63.	Komínek	105.46

42. Grand Prix Slovakia - 27.8.

D 13	1.	Farníková VŠB	20.13
	7.	Machová	28.00
D 15	1.	Hlaváčová	30.36

D 17	1. Gomlich	NDR	49.14
	6. Láníčková		52.54
D 19	1. Ticháčková	Jičín	47.37
	2. Hudečková		49.18
	5. Kuchařová		54.41
D 35	1. Všetečková	Jičín	59.32
	2. Novotná		71.08
M 13	1. Ulrich	Nový Bor	29.44
	3. Nykodým		34.45
	4. Jurnečka		37.23
	15. Kosmák		44.19
M 15	1. Kopor		34.31
	3. Hlaváč		36.08
M 17	1. Liebiger	NDR	44.31
	4. Pospíšek		51.11
	6. Novotný		53.34
	9. Šuler		55.19
M 19	1. Nečas	TJG	51.25
	8. Šebesta		57.02
M 21	1. Kačmarčík	VŠB	64.05
	10. Komínek		76.57
	26. Zabloudil		83.26
	52. Ptáček		96.56
M 35	1. Toth	VŠT Košice	58.24
	6. Petr		73.13

43. PEVM - NDR /Lipsko/

D 21	1. Kuchařová		59.05
	3. Hudečková		67.26
	11. Řádková		74.19
M 21	1. Lenhart	/VŠZ/	72.10
	9. Kolařík		83.37
D	1. Řádková, Kuchařová, Hudečková		161.30

členové Tesly startovali
za družstvo Brna

44. Kožený metal - Otrokovice

M 10	1. Galík	Malenovice	20.47
	2. Mach		21.35
M 13	1. Kašík	TJG	24.37
	23. Gombár		38.15
M 21	1. Kořenský	TJG	71.00
	8. Komínek		93.27

45. Poslední kufr - Prostějov

D 21	1. Valsová	VŠZ	52.02
	2. Řádková		57.30
M 15	1. Dadák	Sok. Plumlov	33.50
	2. Kopor		36.39
M 21	1. Lenhart	VŠZ	57.25
	2. Šebesta		60.44
	8. Zabloudil		70.48
	9. Kolařík		72.12

46. ČSSR - NDR v Brně

M 17	1. Novotný		40.49
	3. Šuler		47.30
	5. Pospíšek		48.40

47. ČSSR - NDR v Gottwaldově

M 17	1. Leibiger	NDR	56.28
	2. Novotný		57.11
	6. Pospíšek		62.22

48. TUL Finsko - ČSSR ve Finsku

D 21	1. Ruoho	TUL	45.58
	3. Hudečková		53.02
	8. Kuchařová		59.15

49. Mezinár. závody - Finsko

D 21	1. Veijalainen	SF	72.54
	11. Hudečková		90.17
	13. Kuchařová		95.45

50. Mezinár. závody SOLO - Norsko

D 19	1. Paulsen	Norsko	43.19
	12. Kuchařová		52.07
D 21 E	1. Jacobsen	Norsko	52.18
	37. Hudečková		64.23

51. Pohár přátelství - Jičín

D 21	1. Kuchařová		72.23
	7. Hudečková		80.57

Malá statistika:

51 závodů = 688 startů = 127 vítězství

Jestliže jsi dočetl/a/ Ročenku 1977 až sem - a to při jejím bohatém obsahu předpokládám - ještě chvíli vydrž malé zamyšlení.

Už jsme si jaksi zvykli, že každý rok činnosti našeho oddílu je tím dosud nejúspěšnějším po všech stránkách, zejména pak výkonnostně. Flatí to dvojnásob o roce uplynulém, nakonec i obsah Ročenky to plně potvrzuje. Je jen škoda, že uplynulý rok byl pravděpodobně neopakovatelným. Nechci na závěr optimisticky laděného čtení šířit pesimistické nálady, ale tolik titulů a medailí se nám, při dnešní stále rostoucí konkurenci, asi již nepodaří získat.

Leč život a dobrá činnost oddílu nejsou jen medaile, ale všechno to, o čem jsme na předcházejících stránkách četli, i to, o čem jsme nepsali. V těchto letech nám pomalu odcházejí z dorostu ti, kteří byli strůjci našeho dvojnásobného vítězství v I. dorostenecké lize. Je potěšitelné, že každoročně mnozí z nich jsou vybráni do reprezentačních družstev a že i naše TSM tak plní své hlavní poslání. Aby nezůstala v dorostu mezera příliš velká, to závisí na tom, jak budeme umět vychovat dobré závodníky z žáků. A dostatek dobrých žáků budeme mít jen tehdy, bude-li je mít také kdo trenovat. Honza Sponar jich vede 10 - 12, my jich však potřebujeme mnohem víc - proto i více trenérů.

Často např. v Čsl. sportu si můžeme přečíst o tom, jak je práce trenéra náročná, odpovědná, radostná, společensky prospěšná a já nevím co ještě. Ale z vlastní zkušenosti mohu říci, že nejkrásnější pocit ve sportu jsem zažil ne při svém vlastním dobrém umístění, ale při dobrých výkonech těch, které jsem třeba kdysi do tajů našeho sportu zasvěcoval nebo k jejichž dobré formě i třeba malým dílem přispívám. Jako trenér mohu vychutnávat pocit vítězství i tehdy, když už mně samotnému třeba nohy tak neslouží.

Není se skutečně čeho obávat. Dnes již přece víme co trenovat i jak trenovat. Jedná se spíše o to být těm malým starším kamarádům a pro orientáky je pozvolna získat.

Nevím, jestli se mi podařilo několika větami alespoň někoho přesvědčit a získat pro vedení žáků. Jedno vím však jistě a asi nejen já: na tom, kolik budeme mít žáků a jaké závodníky z nich uděláme, taková bude i budoucí úroveň dorostu i dospělých, taková bude výkonnostní úroveň celého oddílu. A aby byla co nejvyšší, pro to můžeme všichni hodně udělat.

A proto na závěr volám:

STAŇ SE I TY TRENÉREM ŽACTVA !

Lojza Petr

Sportovní kalendář oddílu orientačního běhu Vz TJ Tesla Brno
na rok 1978

14.-15.1.	LOB - NŽ	Liberec
21.-22.1.	Přebor kraje v LCB + NŽ	Olomouc
4.-5.2.	LOB - NŽ	Borová u Poličky
11.-12.2.	P-ČSR v LCB	Vrchlabí
25.-26.2.	M-ČSSR v LCB	Opava
13.-19.3.	Treninkový tábor	Bratislava
14.-16.4.	Soustředění	Prostějov
22.4.	Přebor Brna	Brno
29.4.	M-ČSSR - dlouhá trať	Prostějov
29.4.	Krajská soutěž družstev	Prostějov
30.4.		
7.-9.5.	Soustředění	Jinolice
14.5.	Krajské finále PO	Gottwaldov
14.5.	BUĎ FIT S MAPCU	TESLA
20.5.	I.NL + NŽ	Vsetín
21.5.	I.NL + NŽ	Slušovice
27.5.	I.CL + Čsl. pohár	VŠZ Brno
28.5.	I.CL + Čsl. pohár	Olomouc
3.6.	I.NL + NŽ	Ostrava
4.6.	I.NL + NŽ	Třinec /nebo Bruntál/
10.6.	I.CL + Čsl. pohár	Ml. Boleslav
10.6.	Krajská soutěž družstev	Třebíč
11.6.	I.CL + Čsl. pohár	Jičín
17.6.	I.NL + NŽ	TESLA
18.6.	I.NL + NŽ	Kroměříž
24.6.	I.CL + Čsl. pohár	VŠ Praha
24.6.	Krajská soutěž družstev	TESLA
25.6.	I.CL + Čsl. pohár	FS Praha
21.-23.7.	MOB třídení	Nový Bor
2.-6.8.	MOB pětidení	Jičín
srpen	Zahraniční zájezd	
srpen	Treninkový tábor	
26.8.	Přebor kraje - noční	Malenovice
27.8.		
2.9.	Přebor kraje - jednotlivci	Slušovice
3.9.	Přebor kraje - štafety	Gottwaldov
9.9.	P-ČSR - denní, jednotlivci	Teplice
10.9.	P-ČSR - denní, štafety	Ústí nad Labem
16.9.	Krajská soutěž družstev	Kroměříž
17.9.		
13.-17.9.	MS - Norsko	
23.9.	P-ČSR - noční	Chomutov
23.9.	PEVM - jednotlivci	Brno
24.9.	PEVM - štafety	Brno
30.9.	M-ČSSR - noční	Ostrava
30.9.	Krajská soutěž družstev	Jihlava
1.10.		
7.10.	M-ČSSR - denní, jednotlivci	Zvolen
7.10.	Krajská soutěž družstev	Otrokovice
8.10.	M-ČSSR - denní, štafety	Zvolen
21.-22.10.	Přebor oddílu	
4.11.	Poslední kufr	Prostějov
prosinec	Lyžařské soustředění	